

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: komunikacja wizerunkowa

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Uniwersytet Wrocławski

Data przeprowadzenia wizytacji: 30-31.03.2022

Warszawa, 2022

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	4
1.2. Informacja o przebiegu oceny	4
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	7
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	8
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	8
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	14
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	29
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	37
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	40
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	43
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	45
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	47
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	51
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	54
5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	58
6. Załączniki:	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Część I - ocena losowo wybranych prac etapowych _____ **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Część II - ocena losowo wybranych prac dyplomowych _____ **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 4. Wykaz zajęć/grup zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 5. Informacja o hospitowanych zajęciach/grupach zajęć i ich ocena **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 6. Oświadczenia przewodniczącego i pozostałych członków zespołu oceniającego _ 59

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr hab. Maria Próchnicka członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Monika Worsowicz – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej
2. dr hab. Patrycja Szostok-Nowacka - ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej
3. Maciej Mazurek – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. pracodawców
4. Rafał Koziołek – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. studenckich
5. dr Anna Sikora – sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku komunikacja wizerunkowa, prowadzonym na Uniwersytecie Wrocławskim została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2021/2022. Wizytacja została zrealizowana zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej przeprowadzanej zdalnie. Poprzednia ocena na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego była oceną instytucjonalną, odbyła się w roku akademickim 2015/2016 i na mocy uchwały 935/2015 z 10 grudnia 2015 roku zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej.

Wizytację poprzedzono zapoznaniem się zespołu oceniającego PKA z raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni. Zespół odbył także spotkania organizacyjne w celu omówienia kwestii w nim przedstawionych, spraw wymagających wyjaśnienia z władzami Uczelni oraz szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z kierownictwem Uczelni. W trakcie wizytacji odbyły się spotkania ze studentami, z przedstawicielami Samorządu Studenckiego i studenckiego ruchu naukowego, nauczycielami akademickimi prowadzącymi kształcenie na ocenianym kierunku, z osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości kształcenia, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, publiczny dostęp do informacji oraz z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Ponadto, dokonano przeglądu wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeprowadzono hospitację zajęć oraz dokonano przeglądu bazy dydaktycznej, wykorzystywanej w procesie dydaktycznym. Przed zakończeniem wizytacji dokonano oceny stopnia spełnienia kryteriów, sformułowano rekomendacje, o których przewodniczący zespołu oraz eksperci poinformowali władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	komunikacja wizerunkowa	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne/ niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	nauki o komunikacji społecznej i mediach	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów – 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	60 godzin – 2 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	1) <i>Branding</i> 2) <i>Communication design</i> 3) <i>Public relations</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	214	479
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ³	1845	1107
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	180	180
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	156	156
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	55	55

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Nazwa kierunku studiów	komunikacja wizerunkowa	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne/niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{4,5}	nauki o komunikacji społecznej i mediach	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry – 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	-	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	1) <i>Branding</i> 2) <i>Communication design</i> 3) <i>Public relations</i> 4) <i>Communication Management 885 g. studia stacjonarne/575 studia niestacjonarne</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	255	241
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁶	870	526
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	120	120
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni	100	100

⁴ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁵ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁶ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	103 specjalność <i>Communication Management</i>	103 specjalność <i>Communication Management</i>
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	38 42 specjalność <i>Communication Management</i>	38 42 specjalność <i>Communication Management</i>

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁷ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione

⁷ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Kierunek komunikacja wizerunkowa jest jednym z nowszych w Uniwersytecie Wrocławskim, w związku z czym jest on traktowany jako jeden z najbardziej nowoczesnych i dostosowanych do zmieniającego się świata. Koncepcja i cele kształcenia na kierunku komunikacja wizerunkowa wpisują się w misję i strategię Uniwersytetu Wrocławskiego, określone w Uchwale Senatu z 2020 roku. Kształcenie na kierunku, oparte jest na poszukiwaniu prawdy i wiedzy, a jednocześnie nowoczesne i skuteczne, przygotowujące młode pokolenie do wejścia na rynek pracy oraz podejmowania określonych aktywności w społeczeństwie, przysposabiające do podążania za zmianami, rozwijające otwarte umysły, pozwalające na sprostanie zmianom społecznym i kreujące postawy szacunku dla różnorodności, a także rozumienia własnej tożsamości. Kształcenie realizowane jest we współpracy z szerokim otoczeniem społeczno-gospodarczym Uczelni. Sama koncepcja studiów oraz oferowane w ich ramach specjalności potwierdzają realizację celu strategicznego związanego z nowoczesnym i skutecznym kształceniem, odpowiadającym na zmiany otoczenia i zapotrzebowanie rynku pracy.

Kierunek został przyporządkowany do dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach. Co prawda, opis niektórych efektów uczenia się sugeruje ich silny związek z innymi dyscyplinami nauk społecznych i humanistycznych, jednak mając na uwadze interdyscyplinarny charakter nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz komunikacyjne nachylenie wszystkich efektów uczenia się, takie przyporządkowanie jest zasadne. Koncepcja kształcenia i jego poszczególne cele są związane przede wszystkim z komunikacją społeczną, ze szczególnym uwzględnieniem kształtowania umiejętności związanych z jej projektowaniem i wdrażaniem, do czego podstawę stanowiąc ma również wiedza z zakresu nauk społecznych i częściowo humanistycznych.

W Uniwersytecie Wrocławskim działalność naukowa związana z naukami o komunikacji społecznej i mediach realizowana jest przede wszystkim na Wydziale Filologicznym i częściowo Wydziale Nauk

społecznych. Działalność naukowa w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach na Uniwersytecie Wrocławskim obejmuje szerokie spektrum tematyczne, z zakresu teorii komunikacji, teorii mediatyzacji, systemów medialnych, aksjologii mediów i komunikacji, powołania i zwołu dziennikarza, komunikacji międzynarodowej i interkulturowej, propagandy, krytyki literackiej, badania wizerunku, metodologii badań wizerunkowych i innych. Uniwersytet Wrocławski może się pochwalić statusem Uczelni Badawczej, posiada również uprawnienia do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego w zakresie nauk o komunikacji społecznej i mediach. Spośród 46 pracowników badawczo-dydaktycznych Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, 44 osoby deklarują prowadzenie działalności naukowej w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach (w Uniwersytecie Wrocławskim prowadzenie działalności naukowej w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach w całości lub częściowo deklarują 103 osoby, w tym 67 w 100%), realizując badania w zakresie tematycznym powiązanim z ocenianym kierunkiem, co pozwala na uznanie, że koncepcja kształcenia jest powiązana z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową, natomiast osiągnięcia poszczególnych pracowników w tym zakresie dają podstawę do stwierdzenia wysokiego poziomu naukowego osiągnięć Uniwersytetu Wrocławskiego w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach .

O orientacji na zapotrzebowanie otoczenia społeczno-gospodarczego świadczą oferowane na kierunku specjalności studiów.

Na kierunku komunikacja wizerunkowa na studiach pierwszego oraz drugiego stopnia stacjonarnych oferowane są trzy specjalności. Dla żadnej ze specjalności nie został określony opis zakładanych efektów uczenia się.

Na studiach drugiego stopnia oferowana jest także specjalność prowadzona w języku angielskim *Communication Management*. W rzeczywistości specjalność prowadzona w języku angielskim stanowi odrębny kierunek studiów. Świadczą o tym charakterystyka studiów („Program tych studiów jest pomyślany w ten sposób, by w ramach czterosemestralnych studiów przekazać możliwie szeroki zakres wiedzy i umiejętności związanych z komunikowaniem społecznym i zasadami projektowania komunikacji, także wizerunkowej”), charakterystyka absolwenta („Absolwenci programu zdobywają wiedzę teoretyczną i kompetencje praktyczne w obszarach specyficznych aspektów komunikacji organizacji oraz ich wizerunku zewnętrznego i wewnętrznego [reklama, public relations, branding]. Zdobywają także szczegółową wiedzę na temat zakresu pracy i kompetencji różnych jednostek organizacji i firm z branży kreatywnej. Celem studiów jest nauczenie studentów technik i metod właściwej i efektywnej komunikacji. Absolwenci posiadają również umiejętność diagnozowania zaburzeń w komunikacji, przewidywania kryzysów i radzenia sobie z nimi”), nazwy prowadzonych zajęć oraz zawartość sylabusów w porównaniu do wybranych sylabusów pozostałych specjalizacji realizowanych na kierunku komunikacja wizerunkowa w języku polskim.

Rekomenduje się ustalenie i nadanie programowi prowadzonemu w języku angielskim właściwego statusu formalnego.

Uwzględniając wzrastające zapotrzebowanie na specjalistów z rozwijających się rodzajów komunikacji społecznej, Uczelnia oferuje kształcenie przygotowujące do pełnienia różnych ról komunikacyjnych, budowania wizerunku organizacji i firm oraz projektowania rozwiązań komunikacyjnych dla zróżnicowanych podmiotów, z uwzględnieniem zmieniających się uwarunkowań technologicznych i społecznych. Kierunek powstał w roku 2012 i od początku był zorientowany na otoczenie społeczno-gospodarcze, z którym konsultowano jego koncepcję. Wielu pracowników Instytutu Dziennikarstwa

i Komunikacji Społecznej, tworzących kierunek, posiada również doświadczenie praktyczne. Modyfikacje i doskonalenie programu odbywa się przede wszystkim w trakcie konsultacji Dyrekcji Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej z nieetatowymi współpracownikami wywodzącymi się z różnych środowisk, mają oni również możliwość proponowania autorskich zajęć wdrażanych do programu studiów, na przykład jako zajęcia do wyboru. Koncepcja studiów jest również konsultowana z członkami Rad Interesariuszy Zewnętrznych, którzy przekazują informacje na temat przygotowania merytorycznego i umiejętności absolwentów, zarówno w trakcie rozmów osobistych, jak i w badaniach ankietowych. W dokumentacji umieszczono 4 opinie interesariuszy zewnętrznych na temat ocenianego kierunku studiów, jednak są one datowane na 2014 i 2015 rok. W grudniu ubiegłego roku przeprowadzono ostatnie z badań dotyczących zgodności treści nauczanych na kierunku z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego. Wszelkie zmiany programowe są także konsultowane z otoczeniem wewnętrznym, wprowadza się nowe rodzaje zajęć na wniosek studentów. Za modyfikację programu poszczególnych specjalności odpowiadają zespoły robocze składające się z pracowników specjalizujących się w poszczególnych aspektach komunikacji społecznej, zazwyczaj przypisanych do określonego zakładu. Pracownicy mogą się wypowiadać również na temat różnych aspektów prowadzonych zajęć, na przykład ich wymiaru godzinowego oraz przypisywanych im punktów ECTS w corocznym badaniu ankietowym.

Sama koncepcja studiów nie uwzględnia uwarunkowań związanych z nauczaniem i uczeniem się na odległość. Studia są zaprojektowane jako odbywające się w kontakcie rzeczywistym. Mając na uwadze doświadczenia związane z organizacją kształcenia w warunkach pandemii, rekomenduje się wprowadzenie odpowiednich modyfikacji w koncepcji studiów, uwzględniających czasowe nauczanie zdalne lub częściowe uwzględnienie technik kształcenia na odległość w procesie dydaktycznym.

Efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych odpowiadają koncepcji i celom kształcenia, uwzględniają obok wiedzy teoretycznej z zakresu komunikologii i medioznawstwa, praktyczne umiejętności związane z konstruowaniem profesjonalnych komunikatów i komunikowaniem się na różnych poziomach funkcjonowania społecznego.

Kierunkowe efekty są jednak sformułowane w sposób na tyle ogólny, że nie oddają specyfiki kierunku. Mogą być zastosowane do dowolnego kierunku realizowanego w powiązaniu z dyscypliną nauki o komunikacji społecznej i mediach. Mimo, że zasadniczo efekty te odpowiadają koncepcji kształcenia, nie są one adekwatne do charakterystyk sylwetek absolwentów poszczególnych specjalności, które skoncentrowane są w zasadzie wyłącznie na zdobywanych przez nich praktycznych umiejętnościach, przydatnych w wykonywaniu zawodu, przy czym umiejętności praktyczne, eksponowane w opisie sylwetek absolwentów poszczególnych specjalności nie są uwzględnione w wystarczającym stopniu w kierunkowych efektach uczenia się. Sylwetki te nie są również zgodne z ogólnoakademickim profilem studiów, nie zawierają bowiem informacji o wiedzy i kompetencjach związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, nabywanych przez studentów w toku studiów pierwszego oraz drugiego stopnia. Dla przykładu, „Absolwent specjalności communication design [studia pierwszego stopnia] posiada umiejętność wykorzystania metod adekwatnego i skutecznego komunikowania w ramach istniejących procesów komunikacyjnych oraz projektowania takich procesów dla konkretnych odbiorców, jak również diagnozowania zakłóceń komunikacyjnych, procesów obowiązujących w obiegu informacyjnych współczesnych wysoko rozwiniętych społeczeństw. Absolwenci dzięki zdobyciu kwalifikacji i wiedzy oferowanej w trakcie studiów na specjalności *communication design* mogą pracować m.in. we wszystkich przedsiębiorstwach, firmach, organizacjach czy urzędach, których głównym kapitałem jest wolne od konfliktów interpersonalnych

funkcjonowanie komunikacji zarówno wewnątrz firmy czy urzędu, jak i na zewnątrz, w wyspecjalizowanych firmach doradczych, zajmujących się badaniem, organizacją, optymalizacją i projektowaniem procesów komunikacyjnych oraz likwidacją konfliktów wynikłych z nieskutecznego funkcjonowania komunikacji wewnątrz przedsiębiorstwa lub między przedsiębiorstwami, w agencjach corporate identity i agencjach reklamowych, zarówno w dziale kreatywnym jak i w doradztwie czy planowaniu strategicznym, w działach komunikacji firm i urzędów a także instytutach badawczych i firmach projektowych”. Albo: “Absolwent studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa drugiego stopnia w zakresie specjalności *branding* posiada pogłębioną wiedzę związaną ze specyfiką marki, jej charakterem, anatomią i metodami kształtowania jej wizerunku. Rozumie istotę społecznych mechanizmów odpowiedzialnych za budowanie relacji między organizacją a jej klientami. Interdyscyplinarne wykształcenie absolwentów tej specjalności pozwala na pracę zarówno w sektorze firm innowacyjnych, jak i zorientowanych na tradycyjne metody komunikacji z otoczeniem. Dzięki tym kompetencjom absolwenci specjalności *branding* mogą pracować m.in. jako pracownicy działów marketingu i komunikacji firm z sektora MŚP, jak i korporacji wszystkich branż, których kapitałem jest budowanie pozytywnych relacji z otoczeniem, w agencjach brandingowych, w filmowych i reklamowych grupach producenckich, w szeroko pojętym przemyśle rozrywkowym i kreatywnym, działach firm wszystkich sektorów zajmujących się planowaniem strategicznym i strategią marketingową przedsiębiorstwa, firmach i instytucjach badawczych świadczących usługi w zakresie badań rynku, badań marketingowych czy badań społecznych”. Tak sformułowane charakterystyki nie uwzględniają ani na studiach pierwszego stopnia ani na studiach drugiego stopnia kompetencji wymaganych od absolwentów studiów o profilu ogólnoakademickim w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych niezbędnych w prowadzeniu działalności naukowej.

Znacząca większość efektów uczenia się odnosi się do mediów, kultury i języka, bez odniesienia się do poszczególnych subdyscyplin i uwzględnienia specyfiki komunikacji wizerunkowej oraz charakterystycznej dla niej wiedzy specjalistycznej, umiejętności technicznych, jak również właściwej konkretyzacji, umożliwiającej orientację co do faktycznej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskiwanych przez studentów.

Efekty uczenia się w zakresie umiejętności, tylko w ograniczonym stopniu odnoszą się do umiejętności związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziałem w tej działalności. Na studiach pierwszego stopnia w efekcie K_02 zawarty jest następujący opis: “potrafi zastosować elementarne zasady i procedury badawcze, formułować i analizować problemy, dobrać odpowiednie narzędzia, formułować wnioski, opracować i zaprezentować rezultaty pracy w zakresie nauk o komunikacji społecznej i mediach; teorii i pragmatyki języka; teorii, filozofii i aksjologii komunikacji; teorii komunikowania masowego; antropologii mediów; historii sztuki; teorii komunikowania masowego, semiotyki kultury popularnej oraz profesjonalnego komunikowania symbolicznego w sferze publicznej, a także dotyczącej praktycznych aspektów funkcjonowania mediów i komunikacji publicznej oraz ich roli w życiu kulturalnym i społecznym “. Tak sformułowany opis efektu uczenia się nie daje orientacji w tym, jakie faktyczne umiejętności badawcze, właściwe dla nauk o komunikacji społecznej i mediach, przyswajają studenci. Z kolei w przypadku studiów drugiego stopnia w paralelnym efekcie uczenia się K_U03 zostało to sformułowane podobnie enigmatycznie, przy czym dodatkowo umiejętności badawcze połączono w jednym efekcie z umiejętnościami rozwiązywania zadań związanych z komunikacją odbywającą się na różnych szczeblach: “posiada pogłębione umiejętności badawcze (obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników) pozwalające

na rozwiązywanie typowych problemów teoretycznych w obrębie teorii pragmatyki języka, teorii, filozofii i aksjologii komunikacji; teorii komunikowania masowego; antropologii mediów; historii sztuki użytkowej; teorii mediów; semiotyki kultury popularnej oraz profesjonalnego komunikowania w sferze publicznej (zwłaszcza w zakresie komunikacji wizerunkowej), a także pogłębione umiejętności rozwiązywanie typowych zadań praktycznych związanych z komunikacją interpersonalną i medialną, dziennikarstwem oraz innymi formami profesjonalnego komunikowania w sferze publicznej”.

W przypadku opisów efektów uczenia się dla niektórych zajęć określonych w programie studiów, efekty te zostają skonkretyzowane z uwzględnieniem specyfiki przedmiotowej lub specjalnościowej, jednak większość opisów efektów uczenia się zakładanych dla zajęć objętych programem studiów nie zawiera takiej konkretyzacji, w związku z czym nie można traktować zaproponowanych efektów uczenia się jako specyficznych dla ocenianego kierunku. Nie sformułowano również odrębnych efektów uczenia się dla specjalności.

Efekty uczenia się są na tyle pojemne i ogólne oraz sformułowane szeroko (szczególnie w przypadku efektów odnoszących się do wiedzy, których zakres jest bardzo szeroki), że niemożliwe jest ich faktyczne osiągnięcie, nie sposób również stworzyć systemu umożliwiającego ich efektywną weryfikację. Ze względu na brak ich uszczegółowienia oraz konkretyzacji w odniesieniu do poszczególnych zajęć, weryfikacja ich osiągnięcia jest niemożliwa.

Tak sformułowane efekty uczenia się, choć na poziomie bardzo ogólnym odpowiadają samej koncepcji kształcenia, nie są zgodne z ogólnoakademickim profilem studiów, bowiem nie uwzględniają w wystarczającym stopniu zdobywania zaawansowanej lub pogłębionej wiedzy z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach, i kształtowania właściwych im kompetencji i umiejętności związanych z prowadzeniem działalności naukowej.

W szczególnym stopniu dotyczy to efektów uczenia się zakładanych dla studiów pierwszego stopnia, które nie odpowiadają 6. poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji, nawiązując do nabywania przez studentów podstawowej, elementarnej wiedzy i terminologii oraz umiejętności zastosowania elementarnych zasad oraz posługiwania się podstawowymi ujęciami teoretycznymi (na przykład (K_W01: “ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu nauk o komunikacji społecznej i mediach...”; K_W02: “zna podstawową terminologię z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach...”; K_W05: “ma elementarną wiedzę o powiązaniach nauk o komunikacji...”; K_W06: “ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach...”; K_W07: “zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury...”; K_W08: “zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego”; K_W10: “ma podstawową wiedzę o współczesnym życiu kulturalnym i instytucjach kultury...”; K_W13: “zna i rozumie podstawowe prawa regulujące współczesnym rynkiem pracy...”; K_U02: “potrafi zastosować elementarne zasady i procedury badawcze...”; K_U04: “potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi...”).

Efekty uczenia się uwzględniają aktualną wiedzę oraz postęp w naukach o komunikacji społecznej i mediach, większość z nich uwzględnia także prowadzoną w Uczelni działalność naukową w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach. W niewystarczającym stopniu odnoszą się do kompetencji związanych z działalnością naukową oraz kompetencji społecznych niezbędnych w działalności naukowej. Zostały one sformułowane bardziej jako efekty uczenia się dla profilu praktycznego niż ogólnoakademickiego. Jednocześnie niektóre efekty związane z wiedzą w przypadku studiów pierwszego stopnia zostały sformułowane tak, że częściowo lub prawie zupełnie się pokrywają (K_W01-K_W06). Sposób sformułowania efektów uczenia się zakładanych dla zajęć określonych

w programie studiów oraz ich szeroki zakres w istotnym stopniu ogranicza, a w niektórych przypadkach wręcz uniemożliwia ich osiągnięcie, szczególnie w zakresie wiedzy. Znacząca większość zajęć jest zaliczana na podstawie projektu (indywidualnego lub grupowego), jakości wykonanych ćwiczeń, prezentacji multimedialnych i innych prac realizowanych w ich trakcie, co nie pozwala na weryfikację wiedzy teoretycznej studentów, o czym będzie mowa w analizie stanu faktycznego dla kryterium 2.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1⁸ (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja kształcenia na kierunku komunikacja wizerunkowa w ogólnym zarysie jest zgodna z misją i strategią uczelni. Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach jest właściwe ze względu na samą koncepcję studiów, jak i dorobek oraz osiągnięcia naukowe kadry związanej z Instytutem Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, która realizuje badania w zakresie tematycznym powiązanych z ocenianym kierunkiem. Koncepcja i cele kształcenia zostały opracowane w porozumieniu z interesariuszami zewnętrznymi i wewnętrznymi, ich modyfikacje są z nimi konsultowane a nawet wprowadzane na ich wyraźne życzenie. Sama koncepcja kierunku jest odpowiedzią na zapotrzebowanie rynkowe na specjalistów z zakresu różnego rodzaju komunikacji wizerunkowej. Zakładane efekty uczenia się zawierają odpowiednie odniesienia do umiejętności komunikowania się w języku obcym oraz kompetencji społecznych.

Zaproponowanie oceny stopnia spełnienia kryterium 1 jako spełnionego częściowo wiąże się z licznymi niezgodnościami z obowiązującymi wymaganiami:

1. Mimo zgodności ogólnej koncepcji kształcenia z profilem ogólnoakademickim, proponowane specjalności i ich charakterystyka wskazują raczej na studia o profilu praktycznym, do którego nawiązują charakterystyki sylwetek absolwentów poszczególnych specjalności.
2. Kierunkowe efekty uczenia się, mimo zasadniczej zgodności z ogólną koncepcją kształcenia, nie są zgodne z charakterystykami sylwetek absolwentów poszczególnych specjalności, nie zawierają adekwatnych do nich efektów związanych z wiedzą i umiejętnościami, nie znajdują również swojej konkretyzacji w efektach uczenia się zakładanych dla poszczególnych specjalności (które to efekty nie zostały określone), czy w opisie efektów uczenia się zakładanych dla zajęć objętych programem studiów.
3. Sposób sformułowania kierunkowych efektów uczenia się oraz ich nieadekwatność do faktycznych celów kształcenia nie pozwala na stwierdzenie ich zgodności z profilem ogólnoakademickim. Zakładane rozbudowane i szerokozakresowe efekty uczenia się w zakresie wiedzy nie odpowiadają sylwetce absolwenta poszczególnych specjalności, natomiast ogólnie określony jeden efekt uczenia się częściowo związany z kształtowaniem umiejętności związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziałem w tej działalności nie odpowiada wymogom stawianym profilowi ogólnoakademickiemu w tym zakresie.

⁸ W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

4. Kierunkowe efekty uczenia się dla studiów pierwszego stopnia w zakresie wiedzy nie są zgodne z poziomem 6. Polskiej Ramy Kwalifikacji, odnoszą się bowiem do niewłaściwego stopnia zaawansowania zdobywanej wiedzy.;
5. Szeroki i ogólny sposób formułowania kierunkowych efektów uczenia się, nieznajdujących konkretyzacji w efektach uczenia się przypisanych do poszczególnych zajęć powoduje, że nie są one specyficzne dla ocenianego kierunku, nie pozwalają na orientację w faktycznej wiedzy, umiejętnościach i kompetencjach społecznych, jakie są założone do nabycia przez studentów kierunku komunikacja wizerunkowa, nie dają możliwości odróżnienia kierunku od innych kierunków związanych z komunikacją społeczną lub mediami, czy nawet całą dziedziną nauk społecznych;
6. Ze względu na swoje ogólne i bardzo szerokie sformułowanie, nieznajdujące odpowiedniego uściślenia w efektach uczenia się zakładanych dla poszczególnych zajęć, kierunkowe, efekty uczenia się w większości przypadków nie są możliwe do osiągnięcia. Ich rozbudowana forma, zawierająca niejednokrotnie elementy związane z bardzo różnymi dziedzinami i aspektami wiedzy czy umiejętności nie pozwala także na stworzenie systemu ich skutecznej weryfikacji.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Zaleca się doprecyzowanie koncepcji i celów kształcenia z uwzględnieniem specjalności, zgodnej z deklarowanym ogólnoakademickim profilem studiów, uwzględniającej przygotowanie studentów do prowadzenie działalności naukowej lub udziałem w tej działalności, jak również działalności zawodowej oraz dalszego kształcenia.
2. Zaleca się konkretyzację jak również zapewnienie jednoznaczności, jednorodności oraz rozłączności kierunkowych efektów uczenia się, poprzez określenie zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji faktycznie zakładanych do nabycia przez studentów, w celu odzwierciedlenia specyfiki kierunku oraz umożliwienia opracowania skutecznego systemu weryfikacji efektów uczenia się.
3. Zaleca się dostosowanie kierunkowych efektów uczenia się dla studiów pierwszego stopnia do poziomu 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji.
4. Zaleca się opracowanie opisu efektów uczenia się dla specjalności oraz zapewnienie ich zgodności z kierunkowymi efektami uczenia się.
5. Zaleca się określenie dla wszystkich zajęć objętych programem studiów specyficznych efektów uczenia się zakładanych dla tych zajęć.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe na kierunku są zgodne z zakładanymi efektami uczenia się, z tym zastrzeżeniem, że same efekty zostały sformułowane w sposób na tyle ogólny i niespecyficzny, że pozwalają one na

elastyczne interpretowanie zakresu przedmiotowego efektów uczenia się w przypadku poszczególnych zajęć bądź ich grup. Jednocześnie efekty uczenia się są zgodne z kierunkami badań prowadzonymi w Uczelni w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach. Program studiów zasadniczo uwzględnia aktualny stan wiedzy oraz postęp w naukach o komunikacji społecznej i mediach, jak również zmiany technologiczne na rynku komunikacji społecznej, choć nie zawsze jest to uwzględnione w proponowanej studentom lekturze. O ile w przypadku zajęć specjalnościowych w większości zajęcia są oparte o najnowsze piśmiennictwo, wydane nie dawniej niż w ostatnim pięcioleciu, o tyle lektura zalecana studentom na zajęciach ogólnokierunkowych oraz dotyczących procesu badawczego zazwyczaj jest starsza niż 10 lat i nie uwzględnia najnowszego piśmiennictwa i dorobku dyscypliny. Rekomenduje się rewizję listy lektur polecanych studentom i jej aktualizację.

Treściom programowym odpowiadającym ogólnoakademickiemu profilowi studiów, a więc związanym z zaawansowaną – w przypadku studiów pierwszego stopnia oraz pogłębioną – w przypadku studiów drugiego stopnia – wiedzą z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach przyporządkowano na tyle niewielką liczbę zajęć, że tylko w ograniczonym stopniu możliwe jest osiągnięcie efektów uczenia się związanych z, odpowiednio, zaawansowaną lub pogłębioną wiedzą stanowiącą teoretyczne i metodologiczne podstawy dyscypliny, do której kierunku jest przyporządkowany, szczególnie zważywszy na fakt, że zakres tych treści został w opisie efektów uczenia się nakreślony bardzo szeroko. Nacisk w programie studiów został położony na umiejętności praktyczne i wiedzę niezbędną do ich wykonywania.

Program studiów pierwszego stopnia uwzględnia zajęcia związane z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej, ale w bardzo, jak na profil ogólnoakademicki, ograniczonym zakresie. W opisie zakładanych efektów uczenia się dla studiów pierwszego stopnia uwzględniony jest efekt K_U02 „potrafi zastosować elementarne zasady i procedury badawcze, formułować i analizować problemy, dobrać odpowiednie narzędzia, formułować wnioski, opracować i zaprezentować rezultaty pracy w zakresie nauk o komunikacji społecznej i mediach; teorii i pragmatyki języka; teorii, filozofii i aksjologii komunikacji; teorii komunikowania masowego; antropologii mediów; historii sztuki; teorii komunikowania masowego, semiotyki kultury popularnej oraz profesjonalnego komunikowania symbolicznego w sferze publicznej, a także dotyczącej praktycznych aspektów funkcjonowania mediów i komunikacji publicznej oraz ich roli w życiu kulturalnym i społecznym”. Tymczasem treści programowe odpowiadające temu efektowi są fragmentaryczne, rozproszone w różnych zajęciach, trudno dostrzec systemowe podejście do planowania treści i zapewnienia ich kompleksowości. Dla przykładu, w ramach treści programowych wykładu dla zajęć *teorie komunikacji*, wśród zaplanowanych 15 zagadnień tylko jedno dotyczą badań empirycznych na przykładzie Facebooka. W ramach ćwiczeń zaplanowanych dla tych samych zajęć przewidziane jest wprawdzie przygotowanie projektu polegającego na identyfikacji problemu projektowego w przestrzeni społecznej i komunikacyjnej oraz zaproponowanie rozwiązania dla tego problemu w ramach określonej teorii komunikacji, ale student przygotowuje jeden projekt, a w opisie wzmiankowanego wyżej efektu uczenia się jest mowa o formułowaniu i analizowaniu problemów, doborze odpowiednich narzędzi, formułowaniu wniosków, a także stosowaniu zasad i procedur badawczych w licznych zakresach, w tym także teorii i pragmatyki języka, historii sztuki, semiotyki kultury. Dobór treści programowych nie umożliwia osiągnięcia takich efektów uczenia się przez studentów. W przypadku zajęć *dyskursy mediów* nie uwzględniono treści programowych umożliwiających osiągnięcie na tych zajęcia przez studentów efektu uczenia się (zakładanego dla wykładu i ćwiczeń) „potrafi zastosować elementarne zasady i procedury badawcze, formułować i analizować problemy, dobrać odpowiednie narzędzia, formułować wnioski”. W

przypadku niektórych zajęć np. *komunikacja wizualna* w celach zajęć oraz opisie zakładanych efektów uczenia się, pojawiają się odniesienia do metod badawczych, jednak brak jest w programie studiów pierwszego stopnia, w ramach zajęć ogólnokierunkowych systemowego doboru i przedstawienia treści programowych związanych z metodami badań w naukach o komunikacji społecznej i mediach oraz warsztatowi badawcza w tej dyscyplinie. Zajęcia poświęcone badaniom empirycznym ujęte są w programie każdej specjalności, jednak liczba przewidziana w programie studiów dla tych zajęć (30 g. na studiach stacjonarnych, 18 g. na studiach niestacjonarnych, 3 ECTS) pozwala tylko na powierzchowne zapoznanie się z tak rozległą problematyką, gdy tymczasem na studiach pierwszego stopnia treści programowe powinny umożliwić studentom nabycie wiedzy metodologicznej i teoretycznej dotyczącej dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach w stopniu zaawansowanym. Nieco bardziej rozbudowane treści programowe związane z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziałem w tej działalności, występują w programie studiów dopiero na etapie seminarium licencjackiego, jednak ten etap studiów powinien być już okresem, w którym studenci wykorzystują nabytą wcześniej systematyczną i ugruntowaną wiedzę i umiejętności teoretyczno-metodologiczne w analizowaniu i rozwiązywaniu problemu naukowego.

Na studiach drugiego stopnia w ramach zajęć ogólnokierunkowych uwzględniono treści programowe, których wprowadzenie ma na celu przygotowanie studenta do działalności naukowej (*badanie komunikacji, diagnostyka trendów w komunikacji*). Również w ramach specjalności zaplanowano treści programowe związane z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej, w szerokim ujęciu, obejmującym również prace rozwojowe (*metody jakościowe w badaniach problemów indywidualnych i społecznych, zaawansowane techniki eyetrackingowe, niestandardowe metody badania marki – specjalność branding; badania w PR, badanie i pomiar efektów public relations – specjalność Public Relations*). Jednak liczba godzin przeznaczonych na wskazane wyżej zajęcia ogólnokierunkowe realizowane przez wszystkich studentów, jak i przypisana im liczba punktów ECTS (dla zajęć *badanie komunikacji* – 30 g. na studiach stacjonarnych, 18 g. na studiach nie stacjonarnych 5 ECTS; dla zajęć *diagnostyka trendów w komunikacji* – 30 g. na studiach stacjonarnych, 18 g. na studiach niestacjonarnych, 4 ECTS), przy jednoczesnym planowaniu dużej liczby zagadnień do opanowania (dla zajęć *badanie komunikacji* jest to kilkanaście zagadnień, z czego wynika, że np. na zagadnienia takie, jak: badania sondażowe, tworzenie kwestionariusza ankietowego, zbieranie, opracowywanie, przetwarzanie i analiza danych, praca z programem SPSS, omówienie struktury i sposobu przygotowania raportu z badań można poświęcić na studiach stacjonarnych ok. 2 g. zajęć z bezpośrednim udziałem, prowadzącego i studentów, a na studiach niestacjonarnych ok. 1 g.) nie umożliwiają osiągnięcia efektu uczenia się K_W03 „ma uporządkowaną pogłębioną i rozszerzoną wiedzę ogólną (obejmującą terminologię, teorię i metodologię) z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach; teorii i pragmatyki języka; teorii, filozofii i aksjologii komunikacji; teorii komunikowania masowego; antropologii mediów; historii sztuki użytkowej; teorii mediów; semiotyki kultury popularnej oraz teoretycznych aspektów profesjonalnego komunikowania w sferze publicznej”, jak również powiązanego z nim efektu K_W05 odnoszącego się do znajomości i rozumienia rozwinięte metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz wymienionych wyżej grup zagadnieniowych. Warto zauważyć, że treściom związanym z problematyką teoretyczno-metodologiczną w zakresie dyscypliny, do której kierunek komunikacja wizerunkowa jest przyporządkowany poświęcono w programie zajęć ogólnokierunkowych porównywalną liczbę godzin zajęć, jak np. zajęciom obejmującym treści

programowe z zakresu ekonomii i rynku czy aspektów prawnych sektorów kreatywnych, przygotowujących do działalności zawodowej w branży kreatywnej.

Zajęcia obejmujące treści programowe dotyczące przygotowania do prowadzenia działalności naukowej, uwzględnione w programach specjalności, nie są realizowane przez wszystkich studentów, zatem tylko studenci wybierający daną specjalność mogą te treści opanować. Seminarium magisterskie jest już wyraźnie ukierunkowane na rozwiązanie wybranego przez magistranta problemu naukowego w jego obrębie, co wynika z treści programowych seminarium, student dokonuje wyboru metody, w sytuacji, gdy w toku studiów poprzedzającym seminarium magisterskie nie zostały zapewnione w programie treści umożliwiające nabycie pogłębionej wiedzy teoretyczno-metodologicznej w zakresie dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach, do której kierunku jest przyporządkowany.

Podsumowując, program studiów częściowo przygotowuje studentów do dalszego prowadzenia działalności naukowej lub umożliwia udział w tej działalności, jednak dostrzegalny jest znaczący deficyt, zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia uporządkowanych i systemowo zaplanowanych zajęć teoretyczno-metodologicznych, gwarantujących odpowiednią podstawę dla przyszłych badań naukowych, co uwidacznia się zarówno w doborze treści programowych, jak i w samej formie większości zajęć, które skoncentrowane są przede wszystkim na kształtowaniu praktycznych umiejętności związanych z konkretną działalnością w zawodach, do których przygotowują poszczególne specjalności. W programach studiów na obu poziomach uwzględniono zajęcia o charakterze metodologicznym, przygotowujące do prowadzenia różnego rodzaju prac badawczych, z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych, w trakcie których studenci nie tylko poznają zróżnicowane techniki badawcze, ale również sposoby analizowania i interpretowania badań oraz ich wizualizacji, przewidziano także poprzedzenie realizacji projektów diagnozą stanu zastanego. Jednak liczba godzin zajęć przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej, w tym liczba godzin zajęć teoretycznych oraz brak usystematyzowania wiedzy teoretyczno-metodologicznej w odpowiednio ustrukturyzowanych jednostkach programowych, jak również kompleksowości treści programowych w tym zakresie powoduje, że studenci nie otrzymują przygotowania do prowadzenia działalności naukowej zgodne z zakładanymi efektami uczenia się.

Uczelnia aktywizuje studentów do udziału w działalności naukowej i włącza ich w procedury badawcze prowadzone w IDiKS. Fragmenty najlepszych prac dyplomowych są publikowane w uczelnianych periodykach naukowych, studenci wraz z wykładowcami opracowali *Słownik polszczyzny rzeczywistej*, prowadzą badania pod kierunkiem naukowców w ramach kół naukowych, podejmują również projekty badawcze ze studentami innych uczelni. Są również zachęceni do aktywności konferencyjnej, którą Uczelnia finansuje. Niezgodności w doborze treści programowych zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów wynikają z błędów zdiagnozowanych w analizie stanu faktycznego w kryterium 1, polegających na unikaniu w niektórych przypadkach określenia specyficznych dla zajęć efektów uczenia się i zastępowaniu ich efektami kierunkowymi lub ich fragmentami, co skutkuje przypisywaniem do zajęć o specyficznych celach kształcenia, ogólnych, nadmiernie pojemnych efektów uczenia się, z którymi realizowane w ramach zajęć treści programowe są bardzo słabo skorelowane. Jako przykłady tej nieprawidłowości można wskazać: zajęcia *promocja książki* (studia pierwszego stopnia), dla których sformułowano nadmiernie ogólne efekty, jak: zdobycie pogłębionej wiedzy, prowadzącej do specjalizacji w zawodzie oraz osiągnięcia wyższego stopnia kwalifikacji technicznych do pracy w mediach, wypracowanie zdolności do swobodnej komunikacji z profesjonalistami w dziedzinie mediów (z uwzględnieniem terminologii zawodowej, pozyskanie świadomości zasad, dobrych praktyk i etosu zawodowego obowiązujących w pracy medialnej ze wskazaniem na ich

kultywowanie, a treści programowe mają charakter specjalistyczny, odpowiadający nazwie zajęć. Podobne zastrzeżenia dotyczące określenia specyficznych treści programowych dla bardzo ogólnie określonych efektów uczenia się można sformułować w odniesieniu np. do zajęć na studiach pierwszego stopnia: *design thinking, badania empiryczne, osobowość medialna firmy*, na studiach drugiego stopnia – *content design, proksemika i systemy orientacyjne, relacje inwestorskie*.

Dla znaczącej części zajęć między zakładanymi efektami uczenia się, a treściami programowymi występują różnego stopnia niezgodności, wynikające z opisanych wyżej nieprawidłowości w sposobach budowania efektów uczenia się, zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów.

Dodatkowo w sylabusach niektórych zajęć zawarte jest zastrzeżenie o następującej treści: „Treści programowe mogą ulec zmianie w zależności od posiadanej wiedzy i doświadczenia studentów oraz efektywności pracy z daną grupą.” lub podobnej”. Zastosowanie w praktyce takiej możliwości mogłoby doprowadzić do tego, że studenci nie zostaną zapoznani ze wszystkimi treściami programowymi umożliwiającymi osiągnięcie zakładanych dla zajęć efektów uczenia się. Jeśli identyfikowane są przypadki braku realizacji treści programowych, warto zdiagnozować przyczyny i w zależności od nich podjąć odpowiednie działania korygujące np. w odniesieniu do liczby godzin zajęć, liczby godzin indywidualnej pracy studenta związanej z tymi zajęciami, efektów uczenia się zakładanych dla zajęć, dostosowania liczebności grup studenckich do formy zajęć, sposobów wsparcia studentów uczących się w wolniejszym tempie. Nie jest natomiast właściwe rozwiązanie polegające na zmianie treści, np. rezygnacji z części z nich. Rekomenduje się usunięcie przywołanego wyżej zapisu z sylabusów zajęć.

Realizowany program studiów jest skonstruowany w ten sposób, że tylko pierwszy semestr kształcenia poświęcony jest treściom ogólnym, w kolejnych semestrach realizowane są treści przyporządkowane do poszczególnych specjalności. W pierwszym semestrze realizowana jest również większość zajęć w formie wykładów. Taka konstrukcja programu, niewątpliwie, sprzyja specjalizacji i kształtowaniu praktycznych umiejętności, jednak nie zapewnia uzyskania wszystkich efektów uczenia się, szczególnie tych związanych z wiedzą. Nie jest spełniony również warunek stawiany studiom o profilu ogólnoakademickim, zgodnie z którym więcej niż połowa liczby punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów powinna być przypisana zajęciom związanym z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach. Program, studiów o profilu ogólnoakademickim powinien też umożliwiać udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności. Konstrukcja programu, podobnie sylwetki absolwentów poszczególnych specjalności, omawiane w analizie stanu faktycznego w kryterium 1, właściwe są raczej dla studiów o profilu praktycznym, nie zaś ogólnoakademickim.

Uczelnia wykazuje, iż na studiach pierwszego stopnia liczba punktów ECTS przyporządkowanych zajęciom związanym z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany oceniany kierunek, tj. w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach wynosi na studiach pierwszego stopnia 156, zaś na studiach drugiego stopnia 100. § 3 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia MNiSW z dnia 27 września 2018 w sprawie studiów stanowi, iż program studiów o profilu ogólnoakademickim – obejmuje zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów, w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności. Zatem z formalnego punktu widzenia wartości podane w programie studiów oznaczałyby zgodność z wymaganiami.

Jednak dołączone do raportu samooceny wykazy zajęć zaliczonych do grupy zajęć związanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach (dla poszczególnych poziomów studiów obraz prowadzonych w ich obrębie specjalności) wymagają zrewidowania zarówno w przypadku studiów pierwszego stopnia, jak i studiów drugiego stopnia, ponieważ wiele zajęć, które znalazły się w tej grupie są zajęciami warsztatowymi, przygotowującymi do wykonywania działalności zawodowej w sektorach rynku pracy właściwych dla ocenianego kierunku, o czym świadczą zarówno efekty uczenia się zakładane dla tych zajęć, jak i treści programowe oraz zadania wykonywane przez studentów w trakcie zajęć oraz na ich zaliczenie.

Jako przykłady wskazać można następujące zajęcia: *copywriting* (studia pierwszego stopnia)(dla tych zajęć przewidziano treści programowe o charakterze wyraźnie praktycznym, stanowiące przygotowanie do pracy copywritera, niewskazujące na jakikolwiek związek z działalnością naukową, jak np.: Tone of voice marki – język marki a jej osobowość i grupa docelowa, kluczowe elementy i przełożenie na konkretne treści, Praca z briefem kreatywnym, Opis produktu – etykiety, opakowania, katalogi, Content marketing i digital marketing – typy treści, formatowanie i edycja, content plan, e-commerce, SEO, UX copywriting, Copywriting w mediach społecznościowych – charakterystyka wybranych mediów, projektowanie aktywacji, Real Time Marketing, Materiały wideo – tworzenie konceptów kreatywnych i scenariuszy, Hasła, claimy, projektowanie key visuala, Techniki kreatywne w pracy copywritera, źródła informacji i inspiracji w pracy copywritera, Copywriter jako freelancer, pracownik agencji kreatywnej lub działu marketingu – charakterystyka pracy w różnych sektorach rynku, Dobre praktyki w zawodzie copywritera, co zresztą jest zgodne z efektami uczenia się zakładanymi dla zajęć, w których wyeksponowano wykorzystanie nabytej wiedzy i umiejętności w codziennej pracy copywritera), *fotografia wizerunkowa* (studia pierwszego stopnia) (zajęcia o charakterze typowo warsztatowym przygotowujące studentów do realizacji sesji wizerunkowych), *metody prezentacji osobistej* (studia pierwszego stopnia)(również zajęcia o charakterze warsztatowym mające na celu przygotowanie studentów do wystąpień publicznych). Bardzo podobne spostrzeżenia dotyczą innych zajęć prowadzonych na studiach pierwszego i drugiego stopnia, jak np. *assessment center*, *warsztat tekstów użytkowych*, *rozmowy i testy kwalifikacyjne*, *projektowanie graficzne dla branży kreatywnej*, *krótkie formy filmowe* i wielu innych.

W wykazach zajęć związanych z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach ujęta jest także grupa *Przedmioty fakultatywne*, którym na specjalnościach prowadzonych na studiach pierwszego stopnia przypisano łączne 20 ECTS, a na studiach drugiego stopnia – 12 ECTS, na specjalności na studiach drugiego stopnia prowadzonej w języku angielskim – 8 ECTS. Jednak w wykazach nie przedstawiono wyszczególnienia przedmiotów fakultatywnych.

Ze względu na to, że zestaw zajęć związanych z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach jest zarówno na studiach pierwszego stopnia, jak i na studiach drugiego stopnia różny dla różnych specjalności, oraz z uwagi na fakt, że w wykazie tym uwzględniono grupę zajęć fakultatywnych, którym przypisano stosunkowo dużą liczbę punktów ECTS (nie precyzując, o które zajęcia fakultatywne chodzi), jak również biorąc pod uwagę, że część zajęć zaliczona przez Uczelnię do tej grupy w rzeczywistości nie jest powiązana z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni, nie można stwierdzić jednoznacznie, że spełniony jest warunek określony § 3 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia MNiSW z dnia 27 września 2018 w sprawie studiów oraz, że studenci wybierający różne specjalności osiągają te same efekty uczenia się związane z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziałem w tej działalności.

Czas trwania studiów stacjonarnych pierwszego oraz drugiego stopnia oraz liczba punktów ECTS wymagana do ukończenia studiów na każdym z poziomów są zgodne z wymaganiami. W przypadku studiów pierwszego stopnia rozłożenie obciążenia studentów pracą indywidualną związaną z zajęciami jest nierównomierne, szczególnie w przypadku ostatniego semestru studiów, w trakcie którego 30 punktom ECTS odpowiada na studiach stacjonarnych zaledwie 160 godzin zajęć z bezpośrednim udziałem prowadzących i studentów, co oznacza, że na pracę własną studentów przypada co najmniej 590 godzin. W trakcie tego semestru wysoką wartość ECTS przypisano nie tylko seminarium dyplomowemu, ale również zajęciom o charakterze praktycznym (warsztatom i ćwiczeniom), którym przypisano po 5-6 punktów, podczas gdy w semestrach poprzednich podobnym zajęciom odpowiadają zazwyczaj 2-3 punkty ECTS. Dysproporcja ta nie występuje w aż tak dużym stopniu na studiach drugiego stopnia. Taki rozkład zajęć został podyktowany oczekiwaniami samych studentów, którzy preferowali bardziej samodzielną pracę w trakcie ostatniego semestru, zajęcia praktyczne realizowane w jego trakcie mają za zadanie zweryfikować skumulowane w trakcie trzech lat nauki umiejętności praktyczne. Mając jednak na uwadze konieczność wykorzystania w ich trakcie infrastruktury technicznej oraz specjalistycznego oprogramowania, realizacja tak wymagających projektów nie jest możliwa, na co zwracają uwagę sami studenci, skarżący się na brak dostępu do programów komputerowych w trakcie realizacji zadań, które w ramach pracy indywidualnej związanej z zajęciami. Rekomenduje się rewizję obciążenia studentów udziałem w zajęciach i pracą indywidualną związaną z zajęciami w poszczególnych semestrach i zapewnienie równowagi w tym zakresie między poszczególnymi semestrami.

Liczba punktów ECTS wymagana do ukończenia studiów niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia zostały określone prawidłowo i zgodnie z wymaganiami. Zastrzeżenia budzi czas trwania studiów pierwszego oraz drugiego stopnia oraz liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów. Na studiach niestacjonarnych pierwszego stopnia proporcja liczby godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów do liczby godzin zajęć pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami nie umożliwia w wielu przypadkach osiągnięcia efektów uczenia się zakładanych dla poszczególnych zajęć. Jest to szczególnie dojmujące w przypadku zajęć o charakterze warsztatowym, które stanowią przewagę w programie studiów. Np. w przypadku zajęć *copywriting*, *customer experience*, *warsztat kreatywności* (specjalność *branding*) liczba godzin przeznaczonych na pracę indywidualną studenta jest ponad dwukrotnie wyższa niż liczba godzin przeznaczona na udział w zajęciach. W przypadku zajęć *design informacji* (specjalność *branding*) proporcja ta jest jeszcze bardziej niekorzystna z punktu widzenia możliwości uzyskania przez studentów zakładanych efektów uczenia się, wynosi bowiem 1:4,5 (18:82), co oznacza, że student musi poświęcić ponad czterokrotnie więcej czasu na pracę indywidualną, niż na udział w zajęciach – co mogłoby być uzasadnione w przypadku zajęć, w wyniku których student ma nabyć efekty uczenia się głównie w zakresie wiedzy, ale nie ma uzasadnienia w sytuacji, gdy na zajęciach kształtowane są umiejętności praktyczne, których wykonywanie przez studentów wymaga obserwacji i korygowania pewnych zachowań przez nauczyciela prowadzącego zajęcia. Podobnie dla zajęć na specjalności *communication design*, np. *data literacy*, *design prezentacji*, *film image'owy* (proporcja liczby godzin z bezpośrednim udziałem do pracy indywidualnej 1:5,6) oraz *Public Relations* (np. *fotografia wizerunkowa*, *warsztat tekstów użytkowych*)

Analogiczne nieprawidłowości dotyczące niewłaściwego określenia proporcji liczby godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących

zajęcia oraz studentów do liczby godzin zajęć pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami, skutkujące niemożnością nabycia przez studentów zakładanych efektów uczenia się zostały zidentyfikowane także na studiach niestacjonarnych drugiego stopnia. Obciążenie studentów pracą indywidualną związaną z zajęciami jest na studiach niestacjonarnych drugiego stopnia niewspółmiernie wysokie do udziału w zajęciach. W odniesieniu do całego programu studiów obciążenie studenta pracą indywidualną związaną z zajęciami jest niemal sześciokrotnie wyższe niż obciążenie udziałem w zajęciach, które w zdecydowanej większości mają charakter warsztatowy. Ponadto często zakłada się w sposób nierealistyczny możliwość realizacji rozbudowanego zakresu treści programowych lub opanowania złożonych umiejętności w bardzo ograniczonym czasie np. W ramach prowadzonej na poziomie studiów drugiego stopnia specjalności *branding* dla zajęć *User Experience Design* zaplanowano zaledwie 18 g. warsztatów oraz aż 107 godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi warsztatami, co przeczy istocie warsztatu jako formy zajęć. Dla większości zajęć o charakterze praktycznym, warsztatowym obciążenie studenta pracą indywidualną związaną z zajęciami jest ponad dwukrotnie wyższe ob. liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem, która jest bardzo niska i w wielu przypadkach nie umożliwia opanowania treści programowych w stopniu wystarczającym do realizacji samodzielnych zadań.

W programie studiów pierwszego stopnia niewłaściwie określona została liczba punktów ECTS jaką student musi uzyskać na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej oraz niestacjonarnej w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia. Liczba ta wynosi 180 ECTS, co znaczy, że jest równoważna liczbie ECTS, jaka jest wymagana do ukończenia studiów na poziomie studiów pierwszego stopnia. Podana wartość nie jest zgodna ze stanem faktycznym, bowiem w sylabusach poszczególnych zajęć określona jest liczba godzin indywidualnej pracy studenta związanej z zajęciami, zatem część efektów uczenia się nie jest uzyskiwana w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia.

Ponadto na studiach niestacjonarnych łączna liczba godzin zajęć określonych w programie studiów wynosi 1107, czyli jest o ponad 700 godzin mniejsza od łącznej liczby godzin zajęć na studiach stacjonarnych. W konsekwencji studenci studiów niestacjonarnych nie mają możliwości uzyskania tej samej liczby punktów ECTS w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia, co studenci studiów stacjonarnych. Muszą więc efektów uczenia się uzyskać w ramach pracy indywidualnej związanej z zajęciami, a zatem liczba ECTS uzyskanych w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób na studiach niestacjonarnych musi być niższa od tej wartości określonej dla studiów stacjonarnych.

Analogiczna nieprawidłowość w odniesieniu do określenia w programie studiów liczby punktów ECTS jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia dotyczy studiów drugiego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Liczba ta jest bowiem w programie studiów równa liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów i wynosi 120. Obciążenie studentów studiów niestacjonarnych pracą indywidualną związaną z zajęciami jest na studiach niestacjonarnych drugiego stopnia niewspółmiernie wysokie do udziału w zajęciach, zatem z pewnością studenci nie osiągną 120 ECTS na zajęcia wymagających bezpośredniego udziału (liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów jest na studiach niestacjonarnych o ponad 300 godzin niższa, niż na studiach stacjonarnych).

Rozkład zajęć w programie jest prawidłowy, gwarantuje sekwencyjne gromadzenie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych, począwszy od treści ogólnych do bardziej złożonych i specjalistycznych. Wśród zajęć dominują ćwiczenia i warsztaty, ukierunkowane przede wszystkim na kształtowanie umiejętności praktycznych, o czym świadczy nie tylko sama ich forma, ale również przewidziane sposoby zaliczania poszczególnych zajęć. Zajęcia prowadzone na studiach pierwszego stopnia w formie wykładów obejmują zaledwie 10% łącznej liczby godzin zajęć, a studiach drugiego stopnia – 12%. studiach pierwszego stopnia. Udział zajęć prowadzonych w formie wykładowej jest za niski, aby zapewnić nabycie przez studentów uporządkowanej i podbudowanej teoretycznie i metodologicznie wiedzy z zakresu nauki o komunikacji społecznej i mediach, odpowiednio, w zawiązowanym lub pogłębionym stopniu i potwierdza po raz kolejny praktyczną orientację programu studiów, niezgodną z deklarowanym ogólnoakademickim profilem. Dodatkowo, zajęcia w formie wykładowej realizowane są wyłącznie w pierwszej połowie studiów, w kolejnych semestrach wykorzystywane są takie formy jak: warsztaty, ćwiczenia i seminaria.

Zaproponowany program studiów umożliwia studentom elastyczne programowanie ścieżki kształcenia. Specjalność wybierana jest już po pierwszym semestrze, oprócz tego wyboru, dodatkowo zajęciom wybieranym przez studentów jako "opcjonalne", seminariom, praktykom, projektom oraz zajęciom językowym przypisano odpowiednio 31, 32 i 35% na studiach pierwszego stopnia, drugiego stopnia oraz na specjalności *Communication Management* na studiach drugiego stopnia.

Formą indywidualizacji studiów jest możliwość wyboru specjalności już po 1. semestrze, następnie szereg zajęć do wyboru w ramach specjalności, również z oferty innych kierunków. Możliwe jest też indywidualne kształtowanie programu w ramach IPS, opcja ta jest dostępna dla studentów osiągających najwyższe wyniki w nauce. Możliwe jest także indywidualne dostosowanie studiów dla studentów z niepełnosprawnościami, a także indywidualna organizacja studiów. Własne zainteresowania badawcze studenci mogą realizować w trakcie seminariów dyplomowych, dostosowując tematykę badań do indywidualnych preferencji. Rozwojowi osobistemu służy także możliwość odbycia części studiów w innej uczelni, w tym uczelni zagranicznej w ramach programów MOST oraz Erasmus+. W Uczelni planuje się także wprowadzenie programu tutoring, na razie realizowanego w ramach studiów międzyobszarowych, do końca roku ma powstać odpowiednia dokumentacja, regulująca jego wprowadzenie na poszczególnych kierunkach.

W programie uwzględniono odpowiednią liczbę godzin zajęć z języka obcego. W przypadku studiów pierwszego stopnia jest to 120 godzin zajęć z odpowiadającymi im 12 punktami ECTS, na studiach drugiego stopnia jest to 60 godzin zajęć (4 ECTS). Kształcenie językowe kończy się egzaminem, pozwalającym na potwierdzenie uzyskania poziomu B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia oraz B2+ na studiach drugiego stopnia. Dodatkowo, treści poszczególnych zajęć oraz seminariów dyplomowych są wzbogacane literaturą w językach obcych, szczególnie anglojęzyczną, pozwalającą na przyswojenie odpowiedniej terminologii fachowej. Treściom związanym z naukami humanistycznymi odpowiadają na studiach I stopnia zajęcia z 6 punktami ECTS, na studiach II stopnia – 9 ECTS.

W Uniwersytecie Wrocławskim funkcjonuje Centrum Kształcenia na Odległość. Uczelnia dysponuje własną platformą e-learningową, jednak na ocenianym kierunku techniki kształcenia na odległość nie były wykorzystywane w okresie przedpandemicznym. W związku z pandemią covid-19 wdrożono kształcenie zdalne, dokładając starań, aby zajęcia wymagające wykorzystania specjalistycznego sprzętu oraz kształtujące umiejętności praktyczne nadal prowadzone były w sposób tradycyjny, zapewniając w ten sposób możliwość osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie umiejętności. W obecnym cyklu

kontynuuje się taką formułą kształcenia, jednak od kwietnia planuje się powrót do kształcenia stacjonarnego, w budynkach uczelni.

W udostępnionej dokumentacji nie uwzględniono charakterystyki metod dydaktycznych wykorzystywanych w ramach poszczególnych form zajęć, niektóre sylabusy zawierają informację o stosowanych metodach, takich jak dyskusja, rozwiązywanie problemów, wykonywanie ćwiczeń czy wykład konwersacyjny. Brak jest dodatkowych informacji na temat wykorzystania różnych sposobów przekazywania wiedzy oraz kształtowania umiejętności, jak również ewentualnego wykorzystania w nich najnowszych osiągnięć dydaktyki akademickiej. Wzmiankowane w niektórych sylabusach metody dydaktyczne nie są we właściwy sposób powiązane z celami kształcenia i efektami uczenia się.

Analiza wybranych prac etapowych oraz hospitacja zajęć dydaktycznych pozwalają na stwierdzenie, że nauczyciele wykorzystują szeroki wachlarz metod dydaktycznych, pozwalających na efektywne i twórcze przekazywanie wiedzy i umiejętności. W trakcie wykładów, oprócz tradycyjnej metody podającej, wykorzystującej różne formy wizualizacji wiedzy, studenci zachęceni są do wyrażania własnego zdania, wchodzenia w dyskusję, formułowania wątpliwości. Ćwiczenia są prowadzone z mocnym wsparciem merytorycznym nauczycieli, przekazujących niezbędną wiedzę w oparciu o szerokie źródła, którą studenci następnie przekładają na praktykę w trakcie zadawanych im zróżnicowanych ćwiczeń. Zajęcia praktyczne kończą się przygotowaniem projektów, uwzględniających wykorzystanie różnorodnych umiejętności, wspomaganych infrastrukturą uczelni i oprogramowaniem komputerowym.

Należy jednak stwierdzić, że zawarte w sylabusach charakterystyki dużej liczby zajęć określonych w programie studiów nie zawierają opisu stosowanych systematycznie i celowo sposobów pracy nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia ze studentami oraz nie ukazują związku tych sposobów z celami kształcenia i zakładanymi efektami uczenia się. Występujące w sylabusach wzmianki o wykorzystywaniu dyskusji, analizy przypadków, warsztatów, zadań praktycznych i innych, bez wskazania, co jest ich przedmiotem i jakiemu celowi związanym z nabywaniem przez studentów określonych efektów uczenia się mają służyć, pozostają jedynie szablonowym sformułowaniem. W bardzo ograniczonym zakresie wykorzystywane są także metody prowadzące do uzyskania kompetencji związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności.

Na kierunku komunikacja wizerunkowa na poziomie studiów pierwszego stopnia uwzględnione są w programie studiów obligatoryjne praktyki zawodowe. Wymiar praktyk wynosi liczbie 60 godzin, przypisano im 2 ETSC. Praktyka zawodowa jest prawidłowo umieszczona w planie studiów, co umożliwi wykorzystanie w trakcie odbywania praktyk zawodowych wiedzy teoretycznej i praktycznej zdobytej w ramach zajęć dydaktycznych. Praktyki odbywają się na 3 roku studiów, w semestrze zimowym. Warunkiem zaliczenia praktyk jest dostarczenie przez studenta wymaganych dokumentów opiekunowi praktyk do końca V semestru.

Organizacja praktyk i nadzór nad ich realizacją odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte zasady zawarte w regulaminie praktyk zawodowych. Wszystkie dokumenty opisujące organizację praktyk i nadzór nad ich realizacją są opublikowane i dostępne na stronie internetowej Uczelni.

Efekty uczenia się przypisane praktykom są niespecyficzne i nie uwzględniają umiejętności praktycznych właściwych dla ocenianego kierunku i objętych jego programem specjalności. Sposób sformułowania efektów uczenia się zakładanych dla praktyk powoduje, że mogłyby one być przypisane dowolnym praktykom, realizowanym nie tylko na kierunkach komunikologicznych, ale i innych

w ramach nauk społecznych. Podobnie ogólnie sformułowane zostały cele kształcenia w ramach praktyk oraz treści programowe. Z rozmów z przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych, którzy przyjmują studentów na praktyki wynika, że realizują oni konkretne zadania właściwe dla danych organizacji z uwzględnieniem wszystkich etapów realizacji projektów, co potwierdza zgodność praktyk z treściami programowymi poszczególnych specjalności, jednak nie zostało właściwie opisane w dokumentacji kierunku. Zadania przydzielane studentom w czasie praktyk są również dostosowywane do ich indywidualnych zdolności i zainteresowań. W wielu przypadkach czas realizacji praktyk, w porozumieniu przedsiębiorstwa i studenta, jest przedłużany, czasami kończy się zatrudnieniem studenta. Program praktyk, w tym cele kształcenia przypisane praktykom, jak również wyszczególnienie rodzajów instytucji, w których studenci mogą odbywać praktyki zawodowe zawierają jednak nawiązania do nawiązują jednak do obszarów rynku pracy właściwych dla kierunku komunikacja wizerunkowa. Rekomenduje się doprecyzowanie efektów uczenia się zakładanych dla praktyk zawodowych.

Studenci mogą odbywać praktyki w instytucjach, w których realizowane są zadania z zakresu komunikacji wizerunkowej, a rodzaj wykonywanej pracy powinien być zgodny z programem kierunku oraz umożliwiać nabycie zakładanych efektów uczenia się. Do instytucji, w których studenci realizują praktyki należą agencje reklamowe, agencje PR, instytucje medialne, agencje brandingowe, jednostki samorządowe, rządowe, kulturalne. Możliwe jest również zaliczenie praktyk zawodowych na podstawie innych aktywności, takich jak staż czy praca zarobkowa. Warunkiem koniecznym do uznania takiej aktywności jest umowa, godzinowy wymiar pracy, udokumentowany zakres wykonywanych zadań (zgodny z programem studiów w i przewidzianymi dla praktyk efektami uczenia się), uzyskanie potwierdzenia zaplanowanych dla praktyk zawodowych efektów uczenia się.

Współpraca z wieloma przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego związanymi z realizowanymi w ramach kierunku specjalnościami przekłada się na szeroką ofertę potencjalnych miejsc odbywania praktyk. Są to podmioty dobrze przygotowane do kształtowania właściwych umiejętności praktycznych od strony technologicznej, jak również ze względu na realizowane przez nie projekty. Przykłady instytucji, w których studenci realizują praktyki: Publicicon, Wills Integrated, Punkt Odniesienia, Agencja FlyPR, Cięty Język, Me & My Friends S.A., John Weston Group, Agencja defY, Agencja Inspiring Communication, Soda Studio, Agencja Fly Marketing, Stowarzyszenie CodersCrew, Fundacja Polskiedzieci.org, Fundacja Ukraina, Portal Kocham Wrocław, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Miejska Biblioteka Publiczna we Wrocławiu, Biuro Festiwalowe IMPART, IMAS International Instytut Badania Rynku i Opinii Publicznej, Centrum Rozwoju Zawodowego „Krzywy Komin”, Kino Nowe Horyzonty oraz koła naukowe: Koło Naukowe KN Common, Koło Naukowe Briefly, Touchpoint, Kreatura.

Uczelnia zapewnia studentom miejsca odbywania praktyk a w przypadku samodzielnego ich wyboru kwalifikuje je na podstawie jasno przyjętych kryteriów. Miejsca praktyk podlegają również ewaluacji w ankietach wypełnianych przez studentów, jak również podczas hospitacji praktyk przez opiekunów. Ewaluacji podlega również poziom zadowolenia praktykodawców z przygotowania studentów do ich odbycia.

Po zakończeniu praktyk zawodowych, studenci zobowiązani są do wypełnienia ankiety ewaluacyjnej udostępnionej przez opiekuna praktyk.

Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się w wyniku praktyk zawodowych nie zostały właściwie sformułowane. Zapis, zgodnie z którym metodą tą jest analiza właściwych dokumentów, nie

jest wystarczający i nie gwarantuje faktycznej możliwości sprawdzenia, czy student w akceptowalnym stopniu osiągnął konkretne efekty uczenia się. Składane przez studentów dzienniki praktyk prowadzone są jednak bardzo szczegółowo, z uwzględnieniem wszystkich czynności realizowanych w trakcie praktyk. Opiekunowie praktyk nie formułują jednak kompleksowej oceny odnoszącej się do osiągnięcia przez studentów poszczególnych efektów uczenia się, przeprowadzają z nimi jedynie rozmowę na temat przebiegu praktyk i gromadzą ewentualne uwagi dotyczące miejsc, w których te praktyki się odbywają. Rekomenduje się zastosowanie metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się osiąganych przez studentów na praktykach pozwalających na rzetelne i kompleksowe przeprowadzenie oceny osiągnięcia zakładanych efektów.

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów praktyk nie budzą zastrzeżeń.

W związku z sytuacją pandemiczną Uczelnia podjęła działania mające na celu uproszczenie aspektów proceduralnych w zakresie organizacji i odbywania praktyk. Realizacja praktyk z wykorzystaniem narzędzi pracy zdalnej została usankcjonowana Komunikatem Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego 64/2021. Praktyki w okresie pandemii są realizowane co do zasady bez zakłóceń. Uczelnia dokonuje ewaluacji praktyk z wykorzystaniem badania ankietowego studentów. Ewaluacja ta koncentruje się jednak wyłącznie na ilościowej ocenie poziomu satysfakcji studentów z miejsca realizacji praktyk, przebiegu praktyk, programu praktyk. Rekomenduje się przegląd i udoskonalenie metod ewaluacji programu praktyk, z uwzględnieniem elementów jakościowych, co umożliwi pozyskanie opinii, sugestii, pozwalających na faktyczne doskonalenie programu praktyk i ich realizacji.

Organizacja zajęć na studiach stacjonarnych jest poprawna. Natomiast na studiach niestacjonarnych budzi zastrzeżenia. Zajęcia na studiach niestacjonarnych planowane są w godzinach 08:00-20.15, z zachowaniem przerw pomiędzy nimi, z jedną dłuższą, tzw. obiadową, w godzinach 15:05-15.30. Przyjęte rozwiązanie jest niezgodne z ogólnie przyjętymi zasadami higieny pracy umysłowej. Rekomenduje się zapewnienie organizacji zajęć na studiach niestacjonarnych, zgodnej z zasadami higieny pracy umysłowej, umożliwiającej studentom aktywny udział we wszystkich w zajęciach i wyeliminowanie obciążenia dużą liczbą godzin zajęć w ciągu jednego zjazdu.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe na studiach pierwszego i drugiego stopnia dla obu form studiów (stacjonarnej i niestacjonarnej) są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, jak również z zakresem działalności naukowej prowadzonej w Uczelni w tej dyscyplinie.

W przypadku studiów stacjonarnych na kierunku komunikacja wizerunkowa prowadzonych na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów, jak również nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć są poprawnie oszacowane. Sekwencja zajęć lub grup zajęć, a także dobór form zajęć są prawidłowe. Program studiów stacjonarnych i niestacjonarnych na obu poziomach umożliwia wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze zgodnym z wymaganiami określonymi w przepisach prawa, wybór zajęć przez studentów odbywa się według zasad, które pozwalają studentom na elastyczne kształtowanie ścieżki kształcenia. W programie

studiów dla każdego poziomu i każdej formy studiów uwzględniono zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie znajomości języka obcego, które umożliwiają studentom, uzyskanie poziomu B2 biegłości językowej w przypadku studiów pierwszego stopnia oraz poziomu B2+ w przypadku studiów drugiego stopnia oraz opanowanie specjalistycznej terminologii w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach w języku obcym, jak również zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych w wymiarze zgodnym z wymaganiami określonymi w przepisach prawa. Zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych umożliwiają studentom pozyskanie wiedzy z dziedziny nauk humanistycznych, komplementarnej w stosunku do wiedzy z dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach. W okresie pandemii zajęcia na ocenianym kierunku prowadzone były z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość z dbałością o zapewnienie studentom możliwości osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Stosowane metody kształcenia na obu poziomach i formach studiów są różnorodne oraz stymulują studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się. Uczelnia zapewnia warunki do dostosowania metod kształcenia do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak również realizowanie indywidualnych ścieżek kształcenia. Efekty uczenia się zakładane dla praktyk uwzględnionych w programie studiów pierwszego i drugiego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do innych zajęć realizowanych na kierunku komunikacja wizerunkowa. Efekty uczenia się są sformułowane w sposób dość ogólny, ale zawierają elementy specyficzne dla obszarów komunikacji wizerunkowej. Wymiar godzinowy praktyk jest bardzo ograniczony i wynosi 60 godzin, także nakład pracy studenta przewidziany o osiągnięcie efektów uczenia się zakładanych dla praktyk jest bardzo ograniczony. Praktyki są umieszczone prawidłowo w planie studiów na trzecim roku. Dobór miejsc odbywania praktyk jest zgodny z dyscypliną, do której kierunku jest przyporządkowany, koncepcją i celami kształcenia oraz zapewnia osiągnięcie przez studentów zdefiniowanych dla praktyk efektów uczenia się. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia efektów uczenia się nie umożliwiają pełnego sprawdzenia efektów uczenia się osiąganych przez studentów w wyniku praktyk oraz oceny stopnia osiągnięcia efektów, zwłaszcza w przypadku zaliczania praktyk na podstawie pracy zawodowej, aktywności w kołach naukowych, stowarzyszeniach, fundacjach. Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów praktyk nie budzą zastrzeżeń. W okresie pandemii praktyki zawodowe realizowane były bez zakłóceń, dopuszczona została możliwość przeniesienia realizacji praktyk na 6. semestr studiów. Organizacja praktyk w Uczelni jest określona w formalnie przyjętym regulaminie, a wszystkie dokumenty związane z organizacją praktyk są publicznie dostępne zainteresowanym. Prowadzona jest ewaluacja praktyk dokonywana przez studentów za pośrednictwem kwestionariusza ankiety. Rozplanowanie zajęć na studiach stacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia umożliwia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się.

Jednocześnie w odniesieniu do doboru treści programowych, metod kształcenia, organizacji procesu nauczania i uczenia się, sposobów określenia niektórych wskaźników opisujących program studiów zdiagnozowano liczne niezgodności, które stanowią podstawę zaproponowania oceny spełnienia kryterium 2. Są to następujące niezgodności i błędy:

1. Brak zgodności między rzeczywistym – odzwierciedlonym w doborze treści programowych – zakresem kształcenia na obu poziomach studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa, a efektami uczenia się dla tego kierunku objawiający się tym, że w programach studiów pierwszego i drugiego stopnia treści programowe związane z ogólnoakademickim profilem studiów są zbyt ograniczone zakresowo i ilościowo w stosunku do zakładanych kierunkowych efektów uczenia się (w których wyeksponowane są aspekty teoretyczne i metodologiczne)

i jednocześnie w programach specjalności, które są główną częścią programu studiów na obu poziomach, uwzględniono liczne ilościowo i zakresowo treści programowe wykraczające poza zakładane kierunkowe efekty uczenia się.

2. Dysharmonia między ogólnymi efektami uczenia się zakładanymi dla wielu zajęć określonymi w programie studiów pierwszego i drugiego stopnia, a specyficznymi treściami programowymi zaplanowanymi dla tych zajęć.
3. Brak możliwości osiągnięcia efektów uczenia się zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia, z powodu niewłaściwego określenia – szczególnie w przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, stanowiących przewagę w programie studiów – proporcji liczby godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów do liczby godzin zajęć pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami, przejawiające się znacząco większym obciążeniem studentów pracą indywidualną związaną z zajęciami, niż udziałem w zajęciach.
4. Niepoprawne oszacowanie w programach studiów pierwszego i drugiego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej liczby punktów ECTS jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia.
5. Niewłaściwe wykazanie na obu poziomach studiów prowadzonych w obu formach, w układzie według specjalności, w grupach zajęć związanych z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, licznych zajęć o charakterze praktycznym, mających charakter warsztatowy, przygotowujących do wykonywania zawodu dziennikarza oraz zawodów pokrewnych, dla których zakładane efekty uczenia się oraz treści programowe nie mają w rzeczywistości związku z prowadzoną działalnością naukową.
6. Niewłaściwe proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach na studiach pierwszego i drugiego stopnia, objawiające się bardzo ograniczonym udziałem liczby godzin zajęć prowadzonych w formie wykładu, co skutkuje ograniczeniem czasu, a tym samym możliwościami osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie wiedzy teoretycznej i metodologicznej oraz jej wykorzystania w rozwiązywaniu problemów o charakterze naukowym, co jest eksponowane w kierunkowych efektach uczenia się dla studiów pierwszego i drugiego stopnia.
7. Brak, w przypadku wielu zajęć określonych w programie studiów pierwszego i drugiego stopnia, przedstawienia celowo i w sposób uzasadniony zaplanowanych, skonkretyzowanych, specyficznych metod kształcenia stosowanych systematycznie przez nauczycieli akademickich lub inne osoby prowadzące zajęcia ze studentami, jak również wykorzystywanie w bardzo ograniczonym zakresie, dla niewielkiej grupy zajęć, metod kształcenia prowadzących do uzyskania kompetencji związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności.
8. Brak dostosowania organizacji zajęć na studiach niestacjonarnych do zasad higieny pracy umysłowej, objawiający się przeciążeniem studentów udziałem w zajęciach w trakcie zjazdów przewidzianych w harmonogramie studiów niestacjonarnych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się dokonanie doboru treści programowych na studiach pierwszego oraz drugiego stopnia zgodnie z efektami uczenia się zakładanymi dla kierunku komunikacja wizerunkowa, z uwzględnieniem przyjętego dla tego kierunku ogólnoakademickiego profilu studiów.
2. Zaleca się wyeliminowanie z programu studiów na obu poziomach występującej dysharmonii między ogólnymi efektami uczenia się zakładanymi dla wielu zajęć określonych w programie studiów pierwszego i drugiego stopnia, a specyficznymi treściami programowymi zaplanowanymi dla tych zajęć.
3. Zaleca się wyeliminowanie w programie studiów niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia nadmiernej dysproporcji między liczbą godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów a liczby godzin zajęć pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami, poprzez zwiększenie liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem, w celu zapewnienia możliwości osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się.
4. Zaleca się ustalenie w programie studiów na obu poziomach oraz w obu formach ustalenie rzeczywistej liczby punktów ECTS jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia.
5. Zaleca się przeprowadzenie analizy grup zajęć związanych z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, określonych dla poszczególnych poziomów studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa oraz specjalności, wyeliminowanie (w wyniku tej analizy) z poszczególnych grup, zajęć niepowiązanych z działalnością naukową Uczelni w dyscyplinie, do której kierunek jest przyporządkowany oraz ponowne oszacowanie liczby punktów ECTS przyporządkowanej w programie studiów na obu poziomach zajęciom powiązanych z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.
6. Zaleca się zapewnienie właściwych proporcji liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach na studiach pierwszego i drugiego stopnia, zgodnie z efektami uczenia się zakładanymi dla kierunku komunikacja wizerunkowa, z uwzględnieniem przyjętego dla tego kierunku ogólnoakademickiego profilu studiów i możliwości osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności.
7. Zaleca się ustalenie dla zajęć określonych w programie studiów pierwszego i drugiego stopnia celowo i w sposób uzasadniony zaplanowanych, skonkretyzowanych, specyficznych metod kształcenia stosowanych systematycznie przez nauczycieli akademickich lub inne osoby prowadzące zajęcia ze studentami, z uwzględnieniem przyjętego dla tego kierunku ogólnoakademickiego profilu studiów i możliwości osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności.

8. Zaleca się dostosowanie organizacji zajęć na studiach niestacjonarnych do zasad wynikających z higieny pracy umysłowej, poprzez wyeliminowanie nadmiernego obciążenia studentów udziałem w zajęciach w trackie poszczególnych zjazdów.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zasady rekrutacji na kierunku komunikacja wizerunkowa w Uniwersytecie Wrocławskim są przygotowywane na dwa lata przed terminem ich obowiązywania i podlegają kilkustopniowemu procesowi akceptacji, a po ich zastosowaniu w danym roku akademickim – ocenie. Procedowanie propozycji zasad wypracowanych przez dyrekcję Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej obejmuje kolejno Dziekana Wydziału Filologicznego, Radę Wydziału Filologicznego, Komisję Nauczania Senatu UWr oraz Senat UWr, który podejmuje dwie uchwały rekrutacyjne (dotyczącą obywateli polskich i osób niebędących obywatelami polskimi) na rok przed terminem ich obowiązywania. Uchwały są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej, a informacje o zasadach rekrutacyjnych oraz charakterystyki kierunków, harmonogram, limity przyjęć, opłaty i dane do kontaktu są udostępniane w rekrutacyjnym serwisie informacyjnym UWr. Bieżące informacje na temat rekrutacji rozpowszechniane są również za pośrednictwem serwisów społecznościowych.

Organizację aktualnego procesu rekrutacji na wszystkie kierunki Uczelni reguluje Zarządzenie nr 65/2021 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 14 maja 2021 r., zaś zasady rekrutacji na rok akademicki 2021/2022 opisane zostały w Uchwałach nr 104/2021 i 105/2021 Senatu UWr.

Szczegółowe zasady rekrutacji na kierunek komunikacja wizerunkowa odnoszą się odrębnie do różnych grup kandydatów na studia pierwszego i drugiego stopnia w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym, uwzględniając różnice wyników maturalnych (tzw. nowa i stara matura, matura międzynarodowa, zagraniczna, dwujęzyczna) oraz pochodzenie kandydatów (obywatele polscy, kandydaci niebędący obywatelami polskimi). Ponadto w procedurze weryfikacji kandydatów ocenia się przedstawiany przez nich projekt pracy badawczej (jedynie w przypadku ubiegania się o przyjęcia na studia stacjonarne drugiego stopnia) i przeprowadza rozmowę kwalifikacyjną (z kandydatami niebędącymi obywatelami polskimi lub obywatelami polskimi z dyplomem zagranicznym ubiegającymi się o przyjęcie na studia pierwszego lub drugiego stopnia), sprawdzającą zakres ich wiedzy o mediach, Polsce i świecie współczesnym oraz poziom znajomości języka polskiego.

Zasady rekrutacji na kierunek komunikacja wizerunkowa podlegają corocznej analizie, ale nie są zmieniane. W konsekwencji corocznie powielane są zapisy, które nie pozwalają lepiej uwzględnić efektów reformy edukacji, a przede wszystkim nie zapewniają niezbędnej selektywności kandydatów oraz równości szans w procesie rekrutacyjnym. Są to zasady odnoszące się do:

- kryteriów wyboru kandydatów na studia pierwszego stopnia z tzw. nową maturą – współczynniki dla dwóch poziomów egzaminu dojrzałości niedostatecznie różnicują szanse dostania się na studia kandydatów z maturą zdaną na poziomie podstawowym i rozszerzonym; jednolite mnożniki wyników maturalnych z trzech grup przedmiotów (język polski, przedmiot do wyboru, język obcy) nie pozwalają na wyłanianie kandydatów z większym zasobem wiedzy wymaganej do podjęcia studiów na kierunku;

- kryteriów wyboru kandydatów na studia pierwszego stopnia z tzw. starą maturą – wagi dwóch dowolnych przedmiotów zdawanych na maturze są niedostatecznie zróżnicowane, co nie pozwala na wyłanianie kandydatów z większym zasobem wiedzy wymaganej do podjęcia studiów na kierunku;
- kryteriów wyboru kandydatów (obywateli polskich z dyplomem polskim) na studia niestacjonarne drugiego stopnia – w ich przypadku nie jest wymagane przedstawienie projektu pracy badawczej, mogą być oni absolwentami dowolnego kierunku studiów pierwszego lub drugiego stopnia (od kandydatów na studia stacjonarne drugiego stopnia wymagane jest przedstawienie projektu pracy badawczej oraz ukończenie studiów z dziedziny nauk humanistycznych lub społecznych); ponadto nie jest sprawdzane posiadanie podstaw wiedzy wymaganej do podjęcia studiów na kierunku (kryteria kwalifikacji obejmują jedynie średnią dwóch zmiennych: oceny na dyplomie studiów pierwszego lub drugiego stopnia oraz średniej ze studiów pierwszego lub drugiego stopnia). W konsekwencji możliwe jest przyjęcie na studia na kierunku komunikacja wizerunkowa kandydatów, którzy nie będą w stanie spełnić wymagań wstępnych sformułowanych określonych w sylabusach zajęć określonych w programie studiów drugiego stopnia, a co za tym idzie osiągnąć zakładanych efektów uczenia się (np. dla przedmiotu realizowanego w pierwszym semestrze *diagnostyka trendów w komunikacji* sformułowano wymagania: „Student przed rozpoczęciem nauki przedmiotu powinien mieć zdolność analizy tekstu jako jednostki komunikacji zrodzonej przez dyskurs, powinna go cechować świadomość metodologii badawczej pozwalającej rozpoznać wyznaczniki strukturalne tekstu, jego eksponenty stylistyczne. Student ma ugruntowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii i pragmatyki języka [...]”; dla przedmiotu realizowanego w drugim semestrze *strategia i zarządzanie marką* sformułowano wymagania: „Potwierdzona realizacja efektów uczenia się w zakresie brandingu ze studiów pierwszego stopnia”).

Rekomenduje się uwzględnienie w przyszłych zasadach rekrutacji informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz o wsparciu uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu.

Od roku 2018 Uczelnia nie prowadzi rekrutacji w trybie potwierdzania efektów uczenia się poza systemem studiów, ale w związku z rekomendacjami Polskiej Komisji Akredytacyjnej podjęto działania zmierzające do przygotowania stosownych przepisów, które mają obowiązywać od roku akademickiego 2022/2023.

Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej, regulowane są na podstawie ogólnych przepisów zawartych w regulaminie studiów UWr. Decyzja o przeniesieniu podejmowana jest przez dziekana wydziału na podstawie zaopiniowanego przez Władze IDiKS podania oraz wykazu różnic programowych, a w przypadku przeniesienia na studia stacjonarne pierwszego stopnia stosowane jest corocznie aktualizowane kryterium średniej ocen uzyskanych podczas studiów w uczelni macierzystej. Rekomenduje się sprecyzowanie i formalne uzupełnienie regulaminu studiów o stosowne zapisy, uwzględniające także kryteria uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni.

Zasady i procedury dyplomowania obowiązujące w UWr ujęte zostały w regulaminie studiów, Zarządzeniu nr 42/2021 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 30 marca 2021 r. oraz w związku z pandemią Covid-19 w Zarządzeniu nr 16/2021 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 29

stycznia 2021 r. i Komunikacie nr 5/2021 Dziekana Wydziału Filologicznego z dnia 28 kwietnia 2021 r. Regulują one wszystkie najważniejsze kwestie, począwszy od wyboru promotora pracy dyplomowej, poprzez wymagania stawiane pracom dyplomowym, aż po procedurę przeprowadzania egzaminu dyplomowego, także w warunkach komunikacji zdalnej. Określają także harmonogram poszczególnych działań związanych z obroną przygotowanej pracy. Na kierunku komunikacja wizerunkowa praca na seminariach dyplomowych oraz proces dyplomowania identyfikowane są jako zasadnicze sposoby wdrażania studentów do pracy naukowej. Przyjęte i realizowane zasady oraz procedury dyplomowania są trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Wybrane prace dyplomowe powstałe na studiach pierwszego i drugiego stopnia, z którymi zespół oceniający zapoznał się w trakcie wizytacji, są zgodne z wymaganiami i problematyką dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach, a także odpowiadają poziomowi studiów oraz profilowi ogólnoakademickiemu ocenianego kierunku.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metod stosowanych w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, zapewniają równe traktowanie studentów w zakresie stosowanej skali ocen oraz możliwych form weryfikacji postępów w procesie uczenia się, a także osiągnięcia efektów uczenia się. Rekomenduje się uwzględnienie potrzeb osób z niepełnosprawnościami, w szczególności wzrokowymi i ruchowymi, które powinno znaleźć swój wyraz w szczególności w sylabusach zajęć opierających kształcenie na działaniach praktycznych oraz obsłudze specjalistycznego oprogramowania.

Obowiązujące na kierunku ogólne zasady procesu uczenia się zakładają uzyskiwanie przez studenta 30 punktów ECTS w każdym semestrze lub co najmniej 24 punktów ECTS w sytuacji ubiegania się o wpis warunkowy na kolejny semestr (z zastrzeżeniem nieprzekraczania sumarycznego deficytu 14 punktów ECTS łącznie we wszystkich semestrach). Rozkład punktacji ECTS wskazuje, że studenci studiów pierwszego stopnia oraz studiów drugiego stopnia specjalności *Communication Management* mogą uzyskać wpis warunkowy na drugi semestr w sytuacji niezaliczenia dwóch zajęć w semestrze pierwszym. W celu zapewnienia równego traktowania studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się rekomenduje się dokonanie zmiany w punktacji ECTS, polegającej na dopuszczalności niezaliczenia w pierwszym semestrze tylko jednych zajęć.

Program zajęć na studiach niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia odpowiada programowi studiów stacjonarnych przy proporcjonalnie obniżonej liczbie godzin, nieznacznym ograniczeniu treści zajęć oraz zwiększeniu wymogów w zakresie ilości czasu poświęconego przez studenta na czytanie literatury i pracę własną. Duża popularność studiów niestacjonarnych oraz wyraźnie praktyczny charakter wielu zajęć przewidzianych w programie studiów skłaniają do wniosku, że ta forma studiów przyciąga osoby już zaangażowane w pracę zawodową. Rekomenduje się dokonanie modyfikacji w zakresie zakładanych szczegółowych efektów uczenia się, celów kształcenia oraz form i warunków uzyskiwania zaliczeń, zapewniających równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się.

Ze względu na zmienną liczebność grup studenckich rekomenduje się wypracowanie zasady ustalania proporcji czasu, jaki prowadzący zajęcia musi przeznaczyć na prezentację projektów przewidzianych jako warunek zaliczenia poszczególnych komponentów zajęć/grup zajęć, w szczególności na studiach niestacjonarnych. Tę formę zaliczenia zajęć można uznać za typową na kierunku, zatem ewentualne usterki w procedurze weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się będą miały charakter systemowy.

Każdy prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku ma obowiązek w pierwszych dwóch tygodniach rozpoczętego semestru zapoznać studentów z zakresem tematycznym prowadzonych zajęć, zasadami jego zaliczenia oraz sposobem oceniania. Zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się na każdym etapie studiów oraz na ich zakończenie nie są jednak sprecyzowane. Jedynie w sylabusach często pojawia się informacja o systematycznym monitorowaniu aktywności na zajęciach, co stwarza studentom szansę na uzyskanie informacji o bieżących postępach w nauce lub konieczności niwelowania uchybień. Wszyscy studenci za pośrednictwem Uniwersyteckiego Systemu Obsługi Studiów otrzymują również powiadomienie o wystawionej ocenie końcowej z każdego przedmiotu.

Na kierunku obowiązują zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz wypracowano sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem.

W procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (aplikacje MS Teams oraz Forms) zagwarantowane zostały identyfikacja studenta i bezpieczeństwo danych dotyczących studentów.

Ustalenie, w jaki sposób ogólne zasady weryfikacji i oceny zostają uszczegółowione w postaci metod weryfikacji i oceny, czyli celowo i systematycznie stosowanych podczas prowadzenia zajęć przewidzianych w programie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych sposobów sprawdzania nabywanych przez studentów efektów uczenia się, ujawniło daleko idące rozbieżności pomiędzy danymi zawartymi w matrycach efektów uczenia się, form ich realizacji oraz metod weryfikacji określonymi w Uchwale nr 84/2021 Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 23 czerwca 2021 w sprawie programu studiów dla kierunku komunikacja wizerunkowa na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz informacjami w udostępnionych zespołowi oceniającemu sylabusach zajęć. W ocenie bezstronności, rzetelności i przejrzystości procesu weryfikacji oraz wiarygodności i porównywalności ocen można zdiagnozować niewykorzystanie możliwości, jakie prowadzącym zajęcia daje konstrukcja sylabusu obowiązująca w Uczelni. Powtarzające się w wielu sylabusach sformułowania („praca kontrolna [końcowa]”, „przygotowanie i zrealizowanie projektu [indywidualnego lub grupowego]”, „ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć”) są kopią ogólnych zaleceń zawartych w schemacie sylabusu zawartym w Załączniku 4 do Zasad projektowania i dokumentowania programów studiów na określonym kierunku studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia, jednolitych studiach magisterskich opartych na Polskiej Ramie Kwalifikacji, tworzonych i modyfikowanych od roku akademickiego 2019/2020. Bardzo wiele nieścisłości, przykładów braku poprawnego rozumienia czy ogólnikowość sformułowań świadczą o braku należytej refleksji nad znaczeniem tego narzędzia dla jakości kształcenia i jego doskonalenia, tak po stronie nauczycieli, jak i osób nadzorujących przebieg procesu edukacyjnego. Rekomenduje się upowszechnianie dobrych praktyk w zakresie przygotowania i aktualizowania sylabusów, szczególnie w przypadku specjalistów niebędących nauczycielami akademickimi.

Niedostateczne uszczegółowienie w codziennej praktyce edukacyjnej ogólnych zasad weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się wynika przede wszystkim z braku przypisania zajęciom specyficznych efektów uczenia się, niepowiązania ich z celami zajęć oraz formami zaliczenia, określanymi w sposób ogólnikowy (projekt, wystąpienie ustne, prezentacja, test kontrolny). Prowadzący zajęcia rzadko precyzują kryteria wystawiania konkretnych ocen końcowych, nie określają, w jaki sposób ustalony zostanie wkład pracy każdego studenta

przygotowującego projekt grupowy. Typowymi metodami weryfikowania systematycznych postępów w osiąganiu efektów uczenia się są: niesprecyzowany bliżej aktywny udział w zajęciach oraz ciągła kontrola obecności (nieobecność może skutkować obniżeniem oceny końcowej), nie wskazuje się natomiast, jak w sytuacji absencji na zajęciach zapewniona zostanie studentowi możliwość osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

W warunkach, w których programy studiów przewidują swobodny wybór przez studentów, już od drugiego semestru studiów, zajęć opcyjnych (w tym z innej specjalności, innego kierunku, także na innym wydziale i w innej uczelni) w liczbie 12 na pierwszym stopniu studiów i 7 na drugim stopniu studiów, zapewnienie osiągnięcia wszystkich zakładanych efektów uczenia się na kierunku jest bardzo trudne i wymaga refleksji uwzględniającej wielokierunkowe zależności pomiędzy koncepcją i celami kształcenia, a uwarunkowaniami szczegółowymi opisanymi w częściach składowych sylabusów zajęć. Na trudności w zakresie osiągania wszystkich efektów uczenia się na kierunku przez wszystkich studentów wskazują wyraźnie mniejsza częstotliwość zakładania przez prowadzących zajęcia niektórych efektów uczenia się (na studiach pierwszego stopnia: W09, W10, W12, U07, U09, U10, K04; na studiach drugiego stopnia: W06, W07, U04, U09, U10, U11, K04, K05) oraz fakt występowania różnic w liczbie form zajęć (wykłady, ćwiczenia, warsztaty, konwersatoria) między specjalnościami. Ponadto niektórzy prowadzący zajęcia dopuszczają możliwość zmiany zakresu i/lub treści zajęć w zależności od dynamiki pracy grupy studenckiej, które mogą skutkować niezrealizowaniem wszystkich zaplanowanych tematów, a tym samym uniemożliwi studentom danej grupy osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów uczenia się. Rekomenduje się modyfikacje w sposobie formułowania szczegółowych efektów uczenia się oraz ich powiązania z metodami weryfikacji ich osiągnięcia, a także warunkami i formami zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu.

W kontekście metod weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, głównie zajęć prowadzonych na studiach pierwszego stopnia, można zauważyć słabą korelację między liczbą zakładanych efektów uczenia się w zakresie umiejętności oraz kompetencji społecznych, a stosowanymi metodami weryfikacji i oceny osiągnięcia efektów uczenia się właściwymi dla kształcenia umiejętności praktycznych (w szczególności przygotowanie i prezentacja projektu). Prowadzący zajęcia rzadko wykorzystują kolokwia jako metodę weryfikacji i oceny osiągnięcia efektów uczenia się, która deklarowana jest jako najczęściej stosowana podczas sprawdzania efektów z zakresu wiedzy. Rekomenduje się bardziej precyzyjne dostosowanie metod weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się do zakładanych szczegółowych efektów z zakresu wiedzy.

Koncepcja kierunku studiów w wyraźny sposób jest nastawiona na kształcenie umiejętności praktycznych i przygotowanie studentów do przyszłej pracy zawodowej. Prowadzony przez Uczelnię monitoring losów absolwentów oraz informacje zaczerpnięte z Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych potwierdzają znaczenie praktycznego wymiaru studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa – kończący je studenci szybko znajdują pracę etatową odpowiadającą uzyskanym kompetencjom. Jednak profil ogólnoakademicki obciąża nie tylko do powiązania oferty dydaktycznej z dyscypliną naukową, do której przypisany jest kierunek, ale również do położenia większego nacisku w codziennym kształceniu na przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności już na poziomie studiów pierwszego stopnia. Ze względu na konieczność osiągania przez studentów wszystkich zakładanych efektów uczenia się większego wyważenia wymaga także zakres samodzielności studentów w wyborze ścieżki studiowania w pierwszym roku nauki.

W odniesieniu do przygotowywania studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności na wszystkich poziomach studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa dominują zajęcia zakładające działania praktyczne studentów (ćwiczenia, warsztaty), które bardzo często są finalizowane przygotowaniem projektu o charakterze zawodowym, związanym ze studiowaną specjalizacją. Zajęcia służące prezentowaniu treści specjalistycznych, badawczych, metodologicznych (wykłady) oraz oparte na analizowaniu konkretnych problemów i szukaniu rozwiązań w interakcji z prowadzącym (konwersatoria) mają bardzo niewielki udział w programie studiów na obu stopniach. Dane te wskazują, że kształcenie w znaczącym zakresie ukierunkowane jest na przygotowanie studentów do podjęcia pracy zawodowej i wykształcenie umiejętności specjalistycznych w zakresie branding, designu i public relations. W zakresie oferty zajęciowej i związanych z nimi wymagań zaliczeniowych studia na kierunku zbliżają się do profilu praktycznego, co potwierdza również analiza wybranych prac etapowych i końcowych. Ich autorzy wykazują się przede wszystkim umiejętnościami projektowania oraz wykonywania zadań szczegółowych, tematyką i formą odpowiadających zakładanym efektom uczenia się, a także opartych na wykorzystaniu cyfrowych narzędzi komunikowania. Spełnienie podobnych wymagań widoczne jest również w przypadku prac dyplomowych – we wszystkich ocenionych przypadkach, zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia, ich istotnym komponentem były badania własne w postaci ankiet przeprowadzanych w środowisku mediów społecznościowych. W tym aspekcie prace wieńczące proces studiowania można ocenić jako mieszczące się w koncepcji uczenia się poprzez prowadzenie badań.

Na ocenianym kierunku przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej następuje podczas pracy na seminariach dyplomowych oraz w procesie dyplomowania; nie przyjęto podobnego założenia w odniesieniu do innych zajęć, chociaż w programach studiów obecne są zajęcia, w przypadku których zakładane efekty uczenia się sugerują taką możliwość (pierwszy stopień: *teorie komunikacji, badania empiryczne, diagnostyka komunikacji*; drugi stopień: *badanie komunikacji*), a w ogólnych zasadach weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przewidziano możliwość stosowania metod sprzyjających rozwijaniu kompetencji przydatnych w działalności naukowej (prace pisemne i wypowiedzi ustne niezwiązane z przygotowaniem praktycznych projektów). W programie studiów bardzo niewielki udział mają typy zajęć sprzyjające rozwijaniu umiejętności myślenia i dyskusowania na poziomie teoretycznym (wykłady, konwersatoria). Projekty wskazywane jako forma prac etapowych lub zaliczeniowych w sylabusach wielu zajęć ujmowane są w perspektywie rynkowej. Chociaż ogólna koncepcja programu studiów zakłada stworzenie studentom przede wszystkim możliwości działań praktycznych i samodzielności studiowania, studenci, wśród nich późniejsi doktoranci, są także autorami artykułów naukowych i biorą udział w konferencjach naukowych, prowadzona jest również współpraca z firmami komercyjnymi (staże, praktyki studenckie), w ramach których studenci uczestniczą w badaniach rynkowych wykorzystujących metodologię naukową. Należy także odnotować możliwość publikowania przez studentów artykułów powstałych w oparciu o prace dyplomowe w instytutowym czasopiśmie „Dziennikarstwo i Media”, a także prowadzenie projektów badawczych we współpracy z nauczycielami akademickimi oraz reprezentantami innych jednostek niż Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej UW.

Metody sprawdzania i oceny w zakresie znajomości języka obcego umożliwiają sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia lub B2+ na poziomie studiów drugiego stopnia, w tym języka specjalistycznego. W przypadku pozostałych zajęć rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac etapowych / zaliczeniowych są dostosowane do

poziomu oraz wskazanych w sylabusach zajęć efektów uczenia się, a także dyscypliny, do której kierunek jest przyporządkowany.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne dotyczące kandydatów na studia stacjonarne i niestacjonarne pierwszego stopnia oraz studia stacjonarne drugiego stopnia na kierunek komunikacja wizerunkowa są przejrzyste, selektywne, zapewniają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się, a także stwarzają kandydatom równość szans w podjęciu studiów na kierunku.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne dotyczące kandydatów na studia niestacjonarne drugiego stopnia na kierunek komunikacja wizerunkowa są przejrzyste, ale nie zapewniają w pełni doboru kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się, a także ograniczają kandydatom równość szans w podjęciu studiów na kierunku.

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów są w trakcie opracowywania i mają zacząć obowiązywać od roku akad. 2022/2023.

Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej, uwzględnione są w regulaminie studiów UWr, a na ocenianym kierunku zapewniają w każdym odrębnym rozpatrywanym przypadku możliwość identyfikacji i oceny adekwatności dotychczas osiągniętych przez studenta efektów uczenia się pod kątem wymagań określonych w programie studiów.

Zasady i procedury dyplomowania są trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Stwarzają również dyplomantom warunki do swobodnego wyboru opiekuna pracy i jej tematu oraz umożliwiają kontrolę samodzielności i oryginalności opracowania.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się. Możliwe jest również jego zaadoptowanie do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. System oceniania odpowiada wymogom bezstronności, rzetelności i przejrzystości i może służyć wiarygodności oraz porównywalności ocen.

Wspomniane zasady uwzględniają także sposoby przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej warunków zaliczenia zajęć, stopnia osiągnięcia efektów uczenia się na każdym etapie studiów oraz na ich zakończenie, również w warunkach pracy zdalnej. Określone są też obowiązujące w całej Uczelni zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość gwarantują identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych dotyczących studentów.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość stosowane na kierunku zapewniają weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się, jednak szczegółowe zapisy odnoszące się do prowadzonych zajęć nie dają rękojmi, że weryfikacja ta jest skuteczna, a ocena obejmuje wszystkie zakładane efekty uczenia się. Sprawdzenie i ocena przygotowania studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności odbywają się w ograniczonym zakresie i są związane przede wszystkim z zajęciami seminaryjnymi. Metody weryfikacji i oceny umożliwiają sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia oraz B2+ na poziomie studiów drugiego stopnia, w tym języka specjalistycznego.

Dowody na osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych (głównie projektów indywidualnych i/lub grupowych) oraz ich wyników, prac dyplomowych, dzienników praktyk, a także są monitorowane poprzez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji. Rodzaj, forma, tematyka i metodyka wskazanych prac oraz stawiane im wymagania są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscypliny, do której kierunek jest przyporządkowany. Studenci są autorami/współautorami publikacji naukowych w dyscyplinie, do której kierunek jest przyporządkowany.

Jednocześnie zdiagnozowano następujące niezgodności, które stanowią podstawę zaproponowania oceny spełnienia kryterium 3:

1. W warunkach rekrutacji na studia oraz kryteriach kwalifikacji dotyczących kandydatów na studia niestacjonarne drugiego stopnia na kierunku komunikacja wizerunkowa nie określono sposobu umożliwiającego sprawdzenie i ocenienie poziomu wstępnej wiedzy i umiejętności kandydata na studia niezbędnych dla osiągnięcia efektów uczenia się zakładanych dla studiów drugiego stopnia. Zarazem wymagania wstępne dla niektórych zajęć określonych w programie studiów drugiego stopnia zakładają posiadanie przez studentów specjalistycznej wiedzy i/lub umiejętności, np. z zakresu analizy tekstu lub odwołują się wprost do wiedzy i umiejętności nabytej w ramach określonej specjalności na kierunku komunikacja wizerunkowa. Ponadto wymagania kwalifikacyjne dla kandydatów na studia niestacjonarne są wyraźnie niższe niż w przypadku kandydatów na studia stacjonarne, co skutkuje brakiem równych szans w procesie rekrutacyjnym.
2. W zakresie metod weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się w przypadku wielu zajęć na poziomie I i II stopnia studiów nie przedstawiono wewnętrznie spójnych i precyzyjnych metod systematycznego i rzetelnego sprawdzania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się pozwalających na powiązanie kierunkowych i szczegółowych efektów uczenia się, ocenianie uwzględniające stopień złożoności pracy i wkład w nią poszczególnych autorów oraz uzasadniony wybór form zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Zaleca się wypracowanie oraz wprowadzenie do warunków kwalifikacji na studia sposobu umożliwiającego sprawdzenie i ocenę poziomu wstępnej wiedzy i umiejętności kandydatów na studia niestacjonarne drugiego stopnia, niezbędnych dla osiągnięcia efektów uczenia się zakładanych dla studiów drugiego stopnia na kierunku komunikacja wizerunkowa, jak również zapewnienie równych szans kandydatom w podjęciu studiów drugiego stopnia na tym kierunku dla każdej z prowadzonych form studiów – stacjonarnej i niestacjonarnej.
2. Zaleca się skorygowanie nieweryfikowalnych, nieuzasadnionych lub niemożliwych do spełnienia wymagań wstępnych dla zajęć określonych w programie studiów drugiego stopnia,
3. Zaleca się opracowanie dla wszystkich zajęć określonych w programie studiów metod celowego, systematycznie stosowanego i rzetelnego sprawdzania stopnia osiągnięcia przez studentów wszystkich zaplanowanych efektów uczenia się oraz oceniania dostosowanego do założonych celów kształcenia, efektów uczenia się, form zaliczenia poszczególnych komponentów zajęć oraz nakładu pracy studenta.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kadrę Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej UWr, której członkowie prowadzą zajęcia na kierunku komunikacja wizerunkowa, tworzy 49 pracowników (43 na stanowiskach badawczo-dydaktycznych, 6 na stanowiskach dydaktycznych), aktywnych naukowo przede wszystkim w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach. Do tej dyscypliny przyporządkowany został kierunek i pozostaje ona wyłącznym obszarem badań dla 24 osób, w 75% dla 6 osób, w 50% dla 7 osób i w 25% dla 4 osób. W różnym zakresie reprezentowane są także literaturoznawstwo (od 75% do 25%, 8 osób), nauki o kulturze i religii (od 75% do 25%, 5 osób), językoznawstwo (od 75% do 50%, 4 osoby), nauki prawne (1 osoba) i nauki o sztuce (1 osoba).

Zatrudnieni pracownicy są profesorami (5 osób), profesorami uczelni (5 osób), doktorami habilitowanymi (5 osób), doktorami (30 osób, wśród nich 3 pracowników dydaktycznych) i magistrami (4, wśród nich 3 pracowników dydaktycznych) (dane na dzień 30.11.2021). Prowadzenie zajęć specjalistycznych, wykraczających poza kompetencje naukowe lub zawodowe pracowników Instytutu zlecane są pracownikom innych jednostek UWr lub praktykom z branży komunikacji wizerunkowej. W działalności dydaktycznej biorą udział również doktoranci (8 osób w roku akad. 2021/2022).

Kadra legitymuje się cennym dorobkiem naukowym, potwierdzonym zarówno awansami, jak i licznymi publikacjami w postaci artykułów w czasopismach (260), rozdziałów w monografiach (330), monografii (50) i tomów zbiorowych pod redakcją (35) (dane za lata 2016-2021), uzyskiwanymi grantami naukowymi oraz współpracą z innymi ośrodkami, w tym zagranicznymi. Pracownicy organizują również cykliczne konferencje naukowe. Osiągnięcia te świadczą o kompetencjach pozwalających na zapewnienie prawidłowej realizacji zajęć oraz możliwość nabywania przez studentów kompetencji związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności naukowej. Należy jednak zarekomendować wyeliminowanie obecnej w niektórych przypadkach niezgodności tematów prowadzonych prac dyplomowych z kompetencjami naukowymi promotorów, w tym osób, których udział w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach wynosi 50% lub 25%.

Ogólna liczebność kadry oraz jej kompetencje dydaktyczne, w tym związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, umożliwiają prawidłową realizację zajęć oraz pozwalają na kształtowanie oferty dydaktycznej poprzez nadawanie zajęciom autorskiego charakteru wynikającego z doświadczenia w pracy badawczej lub zawodowej. Wykorzystywane są także możliwości zgłaszania propozycji modyfikacji oferty dydaktycznej – przykładem są zmiany specjalności *Communication Design* oraz uruchomienie w 2013 roku anglojęzycznej specjalności na studiach drugiego stopnia *Communication Management*.

Niektórzy nauczyciele są w bieżącym roku akademickim obciążeni nadmierną liczbą godzin dydaktycznych, w szczególności na studiach niestacjonarnych. Roczne pensum dydaktyczne dla nauczycieli akademickich UWr wynosi 180 godzin (profesorowie), 240 godzin (pozostali pracownicy), 360 godzin (starsi wykładowcy), 90 godzin (słuchacze studium doktoranckiego) lub 60 godzin (uczestnicy Szkoły Doktorskiej). Prawidłowa realizacja zajęć oraz właściwy proces weryfikacji i oceny stopnia osiągnięcia szczegółowych efektów uczenia się mogą być utrudnione w przypadku zajęć zakładających sprawdzanie dużej liczby prac wykonanych przez studentów (ćwiczenia, warsztaty). Ponadto w przypadku nielicznych nauczycieli krótkiemu stażowi w pracy dydaktycznej towarzyszy duże i zróżnicowane obciążenie zajęciowe. Rekomenduje zapewnienie równomiernego obciążania pracowników obowiązkami dydaktycznymi, szczególnie zaangażowanymi w prowadzenie zajęć w dydaktykę na studiach niestacjonarnych.

Prowadzona na kierunku polityka kadrowa, wyznaczona założeniami strategii rozwoju UWr, jest transparentna, adekwatna do potrzeb edukacyjnych i służy stabilnemu budowaniu zespołu w zgodzie z celami i zakresem kształcenia studentów. Jej podstawowymi narzędziami są procedura konkursowa dotycząca zatrudniania pracowników oraz oceny okresowe oparte na szczegółowych ocenach osiągnięć w prowadzeniu badań naukowych i prac rozwojowych, a także pracy dydaktycznej. Uwzględniane są ponadto wskazania Wydziałowego Zespołu ds. Oceny Jakości Kształcenia, a także obowiązujące w Uczelni i na Wydziale regulacje odnoszące się do przydzielania obowiązków służbowych i urlopów naukowych. Szczególne zasady procedury konkursowej dotyczą osób nowo zatrudnianych – w opiniowaniu kandydatów biorą udział członkowie Rady Wydziału Filologicznego, Rady Dyscypliny Naukowej i Rady Instytutu DiKS, a rozstrzygnięcia konkursu dokonuje Wydziałowa Komisja konkursowa ds. zatrudniania nauczycieli akademickich.

Ze względu na znaczący udział i rolę w kształtowaniu procesu nauczania specjalistów spoza Uczelni, wykazujących się dużym dorobkiem zawodowym rekomenduje się wypracowanie kryteriów oceniania kandydatów do zatrudnienia, z uwzględnieniem kompetencji dydaktycznych oraz zasad wspierania zatrudnionych, szczególnie w początkowym okresie pracy.

Pracownicy i doktoranci mają możliwość podnoszenia kompetencji naukowych i dydaktycznych dzięki wyjazdom stażowym i szkoleniowym, przede wszystkim zagranicznym, programom mobilnościowym, programom finansowanym ze źródeł zewnętrznych, wymianie bilateralnej z ośrodkami partnerskimi czy realizacji grantów. Uczelnia stale zapewnia również chętnym wewnętrzne kursy i szkolenia, m.in. językowe oraz kształcenia na odległość. Wymianę informacji w tym zakresie zapewnia elektroniczna poczta uniwersytecka oraz strony internetowe (np. dotyczące grantów). W fazie opracowywania jest również kompleksowy projekt nowego systemu motywowania pracowników. Obecnie obowiązujące w Uczelni zasady umożliwiają przyznawanie Nagród Rektora oraz finansowych dodatków motywacyjnych za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne. Rekomenduje się opracowanie systemu

wymiernych kryteriów przyznawania dodatków motywacyjnych za pracę dydaktyczną i organizacyjną na kierunku.

Monitorowanie jakości zajęć i sposobu ich prowadzenia odbywa się w oparciu o hospitacje i ankietowanie regulowane przepisami obowiązującymi w Uczelni, również w okresie pandemii w warunkach zdalnego nauczania. W działaniach tych uczestniczą pracownicy wyznaczeni do hospitowania oraz studenci. W razie konieczności, przeprowadzane są rozmowy lub hospitacje interwencyjne, ukierunkowane na diagnozę wystąpienia problemu i znalezienie jego rozwiązania. Każdy pracownik może również liczyć na wsparcie współpracowników, w szczególności związanych z tą samą specjalizacją prowadzoną na kierunku.

Narzędziem wspierającym właściwą politykę kadrową są także coroczne sprawozdania, w których pracownicy dokonują samooceny dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, a także innych form swojej aktywności (np. popularyzatorskiej) i osiągnięć. Sprzyja ono rozpoznawaniu oraz kształtowaniu indywidualnych planów rozwojowych i stymuluje do poszukiwania kreatywnych ścieżek doskonalenia zawodowego, a także pomaga w zapewnieniu stabilizacji zatrudnienia nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia.

Rozwój i stabilność kadry dydaktycznej są związane również z wypracowaniem i stałą weryfikacją zasad rozwiązywania konfliktów. Na kierunku komunikacja wizerunkowa regulują one kilkuetapowe, transparentne postępowanie w zależności od wagi spraw i zapewniają możliwość ich zgłaszania, a także stosowne reakcje na zagrożenia (m.in. dyskryminacją).

Kadrze zatrudnionej na kierunku zapewnione jest również różnorodne wsparcie – zarówno w zakresie poprawiania organizacji życia prywatnego (skierowane do rodziców, opiekunów osób chorujących, pracowników wymagających wsparcia psychologicznego), jak i codziennej praktyki dydaktycznej (wsparcie techniczne, niezbędne w przypadku prowadzenia zajęć zdalnych lub z użyciem specjalistycznego sprzętu i oprogramowania).

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Ogólna ocena dorobku naukowego, struktury kwalifikacji, kompetencji dydaktycznych, w tym związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, liczebności i stabilności kadry na kierunku komunikacja wizerunkowa jest wysoka i wynika z udokumentowanych aktualnych osiągnięć badawczych i zawodowych jej członków. Ma ona uzasadnienie także w nagrodach i awansach przyznawanych pracownikom, stanowiących czynnik motywujący i przyczyniający się do zapewnienia prawidłowej realizacji zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji badawczych. Zajęcia oferowane studentom w programie studiów są powiązane z różnymi subdyscyplinami badawczymi dyscypliny naukowej, do której kierunek został przyporządkowany.

Obsada zajęć jest prawidłowa, również w odniesieniu do doktorantów oraz specjalistów spoza Uczelni i umożliwia prawidłową realizację zajęć, także z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Zainteresowania badawcze niektórych nauczycieli akademickich stwarzają lepsze możliwości powierzanie im prowadzenia zajęć o innej tematyce niż te, które zostały im zaproponowane w bieżącym roku akademickim.

Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest zgodne z wymaganiami, chociaż niektórzy nauczyciele w bieżącym roku akademickim są obciążeni nadmierną liczbą godzin dydaktycznych, w szczególności na studiach niestacjonarnych.

Realizacja zajęć określonych w planie studiów, w tym prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, jest na bieżąco monitorowana w oparciu o hospitacje, cyklicznie natomiast na podstawie wyników ankiet studenckich. Wynikające stąd ustalenia mają bezpośredni wpływ na politykę kadrową prowadzoną na kierunku.

Polityka kadrowa prowadzona na kierunku komunikacja wizerunkowa zapewnia transparentny dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć, w tym prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Uwzględnia przede wszystkim dorobek naukowy i doświadczenie oraz osiągnięcia dydaktyczne kandydatów na pracowników.

Nauczyciele akademicy mogą uczestniczyć w szkoleniach podnoszących ich kompetencje, przede wszystkim dydaktyczne, mające zastosowanie podczas zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Oferta w tym zakresie jest stale monitorowana, a wyniki oceny mają wpływ na jej kształtowanie i wykorzystanie.

Nauczyciele akademicy oraz inne osoby prowadzące zajęcia są systematycznie oceniani przez studentów oraz innych nauczycieli, podlegają także ocenom okresowym, uwzględniającym działalność ich działalność naukową, dydaktyczną oraz wyniki ocen dokonywanych przez studentów. Na tej podstawie możliwe jest podejmowanie działań doskonalących jakość kadry zatrudnionej na kierunku oraz planowania indywidualnych ścieżek rozwojowych pracowników.

Kształtowanie kadry sprzyja tworzeniu warunków dla prawidłowej realizacji zajęć przewidzianych programem studiów, stabilizacji zatrudnienia i wspiera rozwój nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia poprzez stymulowanie rozpoznawania indywidualnych potrzeb rozwojowych i samodoskonalenia zawodowego.

Realizowana polityka kadrowa odnosi się również do stosowania w praktyce zasad rozwiązywania konfliktów i pozwala na reagowanie w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa oraz konieczności wsparcia ofiar dyskryminacji i przemocy.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna przeznaczona na potrzeby zajęć na kierunku komunikacja wizerunkowa obejmuje trzy bliskie lokalizacje we Wrocławiu: siedzibę Instytutu

Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej przy ul. Joliot-Curie 15, gmach Biblioteki Uniwersyteckiej przy ul. Joliot-Curie 12 oraz dawny budynek biblioteki przy ul. Świętej Jadwigi 3/4. Znajdujące się w nich sale wykładowe, ćwiczeniowe, pracownie komputerowe, profesjonalne studia radiowe i telewizyjne mogą pomieścić grupy liczące od 9 do 276 osób (większość powyżej 20) i są wyposażone w sprzęt, taki jak projektory multimedialne, laptopy, telewizory, komputery stacjonarne, tablice multimedialne oraz oprzyrządowanie specjalistyczne, niezbędne przede wszystkim na zajęciach warsztatowych (m.in. miksery analogowe, komputery montażowe, kamery, mikroporty telewizyjne, aparaty fotograficzne, mikrofony).

Warunki pracy oraz pomoce dydaktyczne pozwalają na osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Część sprzętu (np. mikrofony przenośne, aparaty fotograficzne) jest udostępniana studentom na potrzeby wykonania prac etapowych lub zaliczeniowych (wypożyczenia indywidualne, system rewersowy). Mają oni również możliwość korzystania ze sprzętu stacjonarnego (sale radiowe, komputerowe) poza godzinami zajęć (obecność opiekuna sprzętu zależy od rodzaju planowanej pracy).

Jedynie w części sal wyposażenie niedostatecznie odpowiada wysokojakościowemu procesowi nauczania / uczenia się (flipcharty zamiast tablic, krzesła bez pulpitów do pisania).

Na potrzeby dydaktyki sprzęt komputerowy wyposażono w podstawowe i specjalistyczne oprogramowanie, umożliwiające studentom wykonywanie prac graficznych, edytorskich, montażowych, statystycznych i badawczych (Creative Cloud, PS Imago Pro, Tableau, Blender, SPSS, eyetracker Tobii). Liczba posiadanych licencji odpowiada zapotrzebowaniu, oprogramowanie jest aktualne. Studenci i pracownicy korzystają także z przewodowych i bezprzewodowych sieci internetowych (w tym zabezpieczonej usługi Eduroam), za pośrednictwem których mogą logować się do systemu MS Office 365, oferującego usługi, takie jak OneDrive, Outlook, Teams i Office Web Aps. Pozwalają one na komunikację w czasie rzeczywistym podczas zajęć, komunikację asynchroniczną (mailową, przesyłanie prac domowych, etapowych), przeprowadzanie zaliczeń i egzaminów, prowadzenie oraz przechowywanie dokumentacji. W okresie pandemii istotnym utrudnieniem dla studentów były czasowe ograniczenia w zdalnym korzystaniu z części specjalistycznego oprogramowania wynikające z warunków licencyjnych; prowadzący zajęcia w miarę możliwości proponowali rozwiązania zastępcze lub modyfikowali metody pracy.

Infrastruktura techniczna i jej funkcjonowanie pozostają w zakresie kompetencji pracowników jednostek ogólnouniwersyteckich (Dział Usług Informatycznych, Dział Informatycznych Systemów Obsługi Studenta). Informacje zarówno o konieczności napraw sprzętu i aktualizacji oprogramowania, jak i zapotrzebowania zakupowe mogą być zgłaszane na bieżąco przez pracowników do działu napraw lub dyrekcji Instytutu DiKS, która kieruje je do jednostki uczelnianej odpowiedzialnej za zakupy przetargowe i interwencyjne.

Budynki i sale w przeważającej mierze spełniają wymogi związane z zapewnieniem przestrzeni i ułatwień niezbędnych osobom z niepełnosprawnościami (m.in. windy, oznaczenia sal); jedynie w budynku przy ul. Świętej Jadwigi 3/4 ograniczenie przestrzeni w niektórych salach zajęciowych uniemożliwia swobodę poruszania się np. osobom na wózkach.

Rekomendowane jest wykorzystanie wsparcia na szczeblu ogólnowidziałowym lub uczelnianym w celu wyeliminowania wskazanych usterek (zakup nowocześniejszych pomocy dydaktycznych, reorganizacja przestrzeni w niektórych salach zajęciowych).

Z uwagi na bezpieczeństwo wszystkich użytkowników specjalistycznego wyposażenia rekomenduje się również stałą troskę o zachowanie ładu w miejscach pracy (stoły z komputerami, przewody na podłodze) i konsekwentne przypominanie o tym pracownikom oraz studentom.

Biblioteka Instytutu DiKS i jej zasoby dostosowane są do potrzeb dydaktycznych i badawczych zarówno pracowników, jak i studentów, w tym osób z niepełnosprawnościami ruchowymi i wzrokowymi (w zakresie oferowanym przez standardowe opcje systemu Windows). Wyposażenie sal, zasoby cyfrowe oraz egzemplarzowe, a także dostęp do pozauczelnianych baz danych i czasopism elektronicznych (m.in. Cambridge University Press, CEEOL, EBSCOhost, Ibuk Libra, Elsevier, Oxford University Press, Springer, Wiley-Blackwell), system gromadzenia i udostępniania zbiorów zapewniają efektywne wykorzystanie infrastruktury bibliotecznej, w tym możliwość wzbogacania księgozbioru na podstawie propozycji zgłaszanych na bieżąco przez użytkowników. Zakup większej liczby egzemplarzy wybranych tytułów zależy od zapotrzebowania. Gromadzona literatura pod względem zakresu oraz zasięgu językowego i terytorialnego odpowiada zarówno wymaganiom edukacyjnym studentów, jak i różnorodnym zainteresowaniom naukowym pracowników.

Pracownicy i studenci mogą również korzystać z Biblioteki Uniwersyteckiej na ogólnie obowiązujących zasadach, w tym z około 250 tys. woluminów udostępnianych w Wolnym Dostępie.

Istniejąca baza dydaktyczna i naukowa jest cyklicznie monitorowana zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz w zakresie kompletności, sprawności i aktualizacji wyposażenia, których zabezpieczenie oparte jest na systemie długookresowych licencji udostępnianych przez producentów. W dokonywanych przeglądach biorą udział pracownicy i studenci, którzy mają możliwość zgłaszania uwag i propozycji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura techniczna oraz specjalistyczna odpowiadają potrzebom kształcenia na kierunku komunikacja wizerunkowa. Sale i pracownie specjalistyczne (komputerowe, studia radiowe i telewizyjne) są zgodne z potrzebami procesu nauczania oraz umożliwiają prawidłową realizację zajęć, a dzięki temu również osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej. Pomieszczenia, liczba i rozmieszczenie stanowisk pracy, a także ich dostosowanie do liczby użytkowników pozwalają także na właściwe wykonywanie zadań praktycznych.

Wyposażenie techniczne pomieszczeń i specjalistyczne oprogramowanie odpowiadają wymaganiom pod względem sprawności oraz nowoczesności. Możliwe jest wykorzystywanie zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych dla celów kształcenia w przewidywanym na kierunku zakresie, a także jego optymalna organizacja (kontakt nauczyciel – student).

Infrastruktura dydaktyczna (pomieszczenia, stanowiska komputerowe, licencje na specjalistyczne oprogramowanie) są dostosowane pod względem ilościowym do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

Biblioteka, jej infrastruktura, wyposażenie, organizacja pracy oraz udogodnienia dla użytkowników zapewniają warunki do właściwego korzystania z zasobów w formie tradycyjnej i cyfrowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna jest zgodna z wymogami przepisów BHP oraz niemal w pełni dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami i nie ogranicza ich udziału w kształceniu, w tym także korzystania z udostępnionych na kierunku technologii informacyjno-komunikacyjnych i sprzętu specjalistycznego.

Studenci, także ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, mają zapewniony dostęp do sieci bezprzewodowej połączonej z innymi systemami uczelnianymi, umożliwiającej synchroniczną i asynchroniczną komunikację z nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia. Korzystają także infrastruktury dydaktycznej i komputerowej ze specjalistycznym oprogramowaniem wspomagającym kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość zarówno podczas zajęć, jak i poza ich godzinami.

Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne odpowiadają potrzebom wysoko jakościowego procesu kształcenia pod względem aktualności, tematyki, wymagań związanych z osiąganiem szczegółowych efektów uczenia się, dostępności tradycyjnej i z wykorzystaniem narzędzi informatycznych, w tym zapotrzebowania na różne formy materiałów dydaktycznych. Mogą być również wykorzystywane przez osoby z niepełnosprawnościami.

Sposób organizacji okresowych przeglądów infrastruktury i wyposażenia technicznego, w tym specjalistycznego oprogramowania zapewnia ich sprawność, dostępność i aktualność niezbędną w procesie nauczania i uczenia się. Systematyczne doskonalenie w tym zakresie związane jest z zaangażowaniem nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia i studentów w bieżące dostosowywanie infrastruktury dydaktycznej i naukowej oraz zasobów bibliotecznych do wymagań procesu edukacyjnego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, z którymi uczelnia współpracuje w zakresie projektowania i realizacji programu studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa jest zgodny z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany, tj. dyscypliną nauki o komunikacji społecznej i mediach. Dobór instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz wyzwaniem zawodowego rynku pracy właściwego dla wizytowanego kierunku. Są to m.in. agencje public relations, redakcje radiowe, prasowe, telewizyjne i internetowe, a także fundacje i jednostki samorządowe.

Współpraca Uczelni z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego jest dla kierunku komunikacja wizerunkowa prowadzona zarówno w oparciu o formalnie zawarte porozumienia, jak i relacje nieformalne.

Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jest prowadzona systematycznie m.in. w postaci Rady Interesariuszy Zewnętrznych Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej UW. Dobór jej członków, poprzez ich doświadczenie i kompetencje, pozwala na zapewnienie faktycznej współpracy w zakresie projektowania i realizacji programu studiów. Zgodnie z procedurą współpracy z interesariuszami IDiKS do zadań interesariuszy zewnętrznych (w tym Rady) należy: opiniowanie programów nowo tworzonych kierunków studiów, przekazywanie opinii na temat przygotowania merytorycznego i umiejętności absolwentów IDiKS, walidacja efektów uczenia się oraz proponowanie korekt w programach studiów w zakresie efektów uczenia się. Opinie i propozycje Rady zostają poddane analizie w ramach pracy instytutowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia i mogą zostać wzięte pod uwagę podczas korekt efektów uczenia się oraz korekt programów studiów realizowanych w IDiKS. Zakres zadań postawionych przed Radą Interesariuszy wskazuje na właściwe ukształtowanie tego forum w kontekście projektowania, doskonalenia i realizacji programu studiów. Przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego w sposób aktywny uczestniczą w pracach Rady Interesariuszy, zgłaszają sugestie, postulaty, opiniują przedstawione przez uczelnię propozycje zmian. Rada Interesariuszy również realizuje swoje działania w warunkach pandemicznych.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym przybiera zróżnicowane formy. Należy do nich m.in. organizowanie praktyk, staży, wolontariatów, realizacja prac etapowych i dyplomowych, jak również udział przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w prowadzeniu zajęć lub weryfikacji efektów uczenia się, certyfikacja, analiza potrzeb rynku pracy i losów absolwentów kierunku. Zakres współpracy jest adekwatny do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się.

Za przykład współpracy z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego mogą posłużyć m.in. zaprojektowanie identyfikacji wizualnej dla wrocławskiego koła Towarzystwa Pomocy im. Św. Brata Alberta, schroniska dla zwierząt w Świdnicy, czy projekt systemu orientacyjnego dla Świnoujścia we współpracy z Wills Integrated – Agencji Marketingu Zintegrowanego. Z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego współpracują również studenci należący do kół naukowych przygotowując m.in. projekt trendwatchingowy Polskiego Towarzystwa Badania Rynku i Opinii pt. Konsument 2020.

Na uwagę zasługuje również współpraca z innymi uczelniami, np. wrocławską Akademią Sztuk Pięknych, przy organizowaniu cyklicznego wydarzenia Kuchnia Medialna. Na III roku jest realizowane są wspólnie zajęcia *warsztaty słowa i obrazu*.

Istotnym wkładem interesariuszy zewnętrznych w proces dydaktyczny realizowany w Instytucie Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej jest także proponowanie autorskich zajęć przez wybranych współpracowników Instytutu. Przyjmują one zwykle postać zajęć opcyjnych, realizowanych na wybranych specjalnościach. Jednymi z licznych przykładów tego typu zajęć *influencer marketing* na specjalnościach *branding* i *public relations lub employer branding*.

Prowadzone są okresowe przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów, obejmujące ocenę poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, osiąganie przez studentów efektów uczenia się i losy absolwentów, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Rodzaj, zakres i zasięg współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym dotyczącej kierunku komunikacja wizerunkowa w zakresie projektowania i realizacji programu kształcenia, jest zgodny z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany, koncepcją i celami kształcenia oraz wyzwaniem zawodowym na rynku pracy właściwym dla tego kierunku.

Prowadzona współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym z pracodawcami przybiera zróżnicowany charakter. Podejmowane są działania inicjowane poprzez Radę Interesariuszy Zewnętrznych Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej UW, współpraca obejmuje także prowadzenie zajęć oraz organizację praktyk.

Kadra naukowa i studenci realizują projekty badawczo-rozwojowe i wdrożeniowe we współpracy z partnerami otoczenia społeczno-gospodarczego.

Prowadzone są okresowe przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiędzynarodowienie procesu kształcenia na kierunku komunikacja wizerunkowa jest realizowane dzięki wymianie studentów i kadry dydaktycznej oraz wyjazdom do uczelni partnerskich w ramach umów bilateralnych Uczelni oraz programów międzynarodowych (Erasmus+), a także przez realizację specjalności prowadzonej w języku angielskim na studiach drugiego stopnia. Oprócz lektoratów z języka obcego, kompetencje językowe studentów są podnoszone dzięki polecanej w ramach poszczególnych zajęć literaturze obcojęzycznej, dostępowi do zagranicznych baz danych, oprogramowania i repozytoriów. Działa także anglojęzyczna strona internetowa IDiKS. W ramach umów o współpracy studenci ocenianego kierunku mogą wyjeżdżać do uczelni partnerskich w UE oraz poza nią. Dzięki aktywności właściwych koordynatorów i organizowaniu spotkań informacyjnych, studenci mają dostęp do informacji na temat dostępności wyjazdów na poszczególne uczelnie oraz ich ofercie programowej. Informacje takie znajdują się również na odpowiedniej stronie internetowej. Nowo przyjęci studenci w ramach pakietu podstawowych informacji również są zapoznawani z ofertą wymiany międzynarodowej, a studenci z zagranicy o ofercie skierowanej do nich. Dla promowania swojej oferty dydaktycznej wśród studentów zagranicznych Uczelnia pozyskała specjalne środki w ramach Inicjatywy Doskonałości Uczelnia Badawcza. Studenci zagraniczni mogą też korzystać z przygotowanej dla nich uczelnianej aplikacji w języku angielskim, planowane jest zaprojektowanie takiej aplikacji w ramach IDiKS.

Wyjazdy zagraniczne i kontakty międzynarodowe przekładają się także na kompetencje językowe, naukowe i dydaktyczne kadry zatrudnionej w IDKiS oraz jego współpracowników. W międzynarodową działalność naukową angażują się także studenci, realizując z partnerami z innych uczelni projekty naukowe i dziennikarskie. Kompetencje językowe oraz międzykulturowe są kształtowane, poza zajęciami o odpowiedniej tematyce, również w ramach zajęć z projektu specjalnościowego, w trakcie którego studenci organizują "International Days", cykliczne wydarzenie, mające na celu integrowanie mieszkańców Wrocławia z "nowymi" mieszkańcami miasta.

Studenci kształtują obowiązkowo swoje kompetencje językowe w trakcie lektoratu z języka obcego w ramach studiów pierwszego i drugiego stopnia, mają także możliwość uczenia się dodatkowego języka w ramach bezpłatnych zajęć organizowanych przez Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych.

Studenci Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej wyjeżdżają na studia w ramach programu Erasmus+ stosunkowo chętnie. Średnio wyjeżdża po 30 osób rocznie, w ostatnim roku na 53 nominacji do wyjazdu w ramach programu w IDiKS 41 miejsc przypadło studentom komunikacji wizerunkowej. Do jednostki przyjeżdżają również studenci z uczelni partnerskich, jest to średnio kilkanaście osób rocznie, z czego część decyduje się zostać również na drugi semestr. Około 70% studentów przyjeżdżających do Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej wybiera zajęcia realizowane na kierunku komunikacja wizerunkowa.

Z możliwości międzynarodowej mobilności korzystają również nauczyciele akademicy, a także pracownik administracji. W ostatnim roku, ze względu na pandemię, aktywność ta znacznie się zmniejszyła. Nauczyciele posiadają wysokie kwalifikacje do nauczania w językach obcych (średnio 5-6 osób rocznie), czego potwierdzeniem są nie tylko prowadzone przez nich zajęcia, ale także udział w międzynarodowych grantach. Kadra jest również wspomagana wizytami zagranicznych dydaktyków.

W ostatnim czasie podjęto również działania mające na celu wsparcie pracowników naukowych z Ukrainy – przeprowadzono kilka rozmów na temat ewentualnego zatrudnienia w Instytucie, naukowcom oferowana jest pomoc w przygotowywaniu aplikacji grantowych, uczelnia oferuje także bezpłatne kursy języka polskiego dla badaczy ukraińskich. Ze względu na duże zainteresowanie studentów ukraińskich przeniesieniem się na kierunki prowadzone w Uniwersytecie Wrocławskim, w tym na komunikację wizerunkową, planowane jest opracowanie uproszczonej procedury takiego postępowania umożliwiające im dołączenie do prowadzonych grup zajęciowych w charakterze studentów lub wolnych słuchaczy. W tegorocznym naborze na studia uwzględniono zwiększenie limitu dla kandydatów z zagranicy.

Umiejdzynarodowienie na ocenianym kierunku i w samym Instytucie Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej podlega bieżącemu monitorowaniu oraz okresowej ewaluacji. Koordynatorzy poszczególnych form umiejdzynarodowienia oraz Zastępca Dyrektora ds. Współpracy Międzynarodowej corocznie raportują na temat ilościowych wskaźników umiejdzynarodowienia. Ponieważ wskaźniki te systematycznie rosną oraz są zadowalające i zgodne ze strategią Instytutu w tym zakresie, nie ma konieczności podejmowania dodatkowych działań.

Pracownicy Instytutu corocznie wypełniają ankietę dotyczącą ich aktywności, uwzględniającą również udział w konferencjach międzynarodowych, stażach oraz funkcjach w międzynarodowych towarzystwach naukowych. Dzięki informacjom z Biura Współpracy Międzynarodowej można potwierdzić, że IDiKS znajduje się w czołówce Uniwersytetu Wrocławskiego pod względem aktywności w ramach programu Erasmus+.

Niewątpliwie, uczelnia, dzięki licznym umowom międzynarodowym oraz uczestnictwu w wielu towarzystwach a także dzięki osobistym kontaktom pracowników umożliwia zarówno pracownikom, jak i studentom rozwój międzynarodowej aktywności. Uczelnia aktywnie pozyskuje także środki na kursy językowe dla kadry, prowadzone na miejscu oraz w formie wyjazdowej.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia obejmuje wszystkie niezbędne elementy, a jego zakres jest wysoki. Kadra kierunku charakteryzuje się wysokimi kompetencjami językowymi, dodatkowo podnoszonymi dzięki oferowanym w Uczelni kursom językowym. Studenci i kadra Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej wykazują ponadprzeciętną mobilność w ramach programu Erasmus+, jednostka i kierunek są również chętnie wybierane przez studentów przyjeżdżających na Uniwersytet Wrocławski w ramach programu.

Zarówno studentom, jak i nauczycielom stwarza się wiele możliwości wyjazdów międzynarodowych, jak również podnoszenia kompetencji językowych. Uczelnia oferuje również wieloaspektowe wsparcie studentom z zagranicy, w postaci kursów językowych, prowadzonej w języku angielskim specjalności na studiach drugiego stopnia, a nawet aplikacji w języku angielskim pomagającej im na lepszą orientację w Uczelni. Szeroka oferta literatury anglojęzycznej oraz wspieranie projektów o charakterze międzynarodowym lub o tematyce interkulturowej dodatkowo wzmacnia kształtowane postawy otwartości i tolerancji.

W okresie wojny w Ukrainie stworzono także dodatkowe możliwości przyjazdu i adaptacji dla studentów i naukowców z tego kraju.

Stopień umiejdzynarodowienia jest na bieżąco monitorowany, a aktywność w tym zakresie właściwie doceniana. Ponieważ poziom tych działań jest więcej niż zadowalający nie ma konieczności wprowadzania działań korygujących w tym zakresie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Uniwersytet Wrocławski zapewnia studentom wsparcie o charakterze kompleksowym w trakcie całego procesu uczenia się. Znaczna większość elementów wsparcia studentów zawiera się w zwartych systemach organizacyjnych całej Uczelni. Skutkuje to równymi zasadami stosowania odpowiedniego wsparcia dla wszystkich studentów w każdym z aspektów procesu kształcenia. Pomoc studentom

kierunku komunikacja wizerunkowa przybiera bardzo zróżnicowane formy, nieograniczające się jedynie do wsparcia materialnego, ale także obejmujące wsparcie organizacyjne czy merytoryczne. Wsparcie to przebiega również z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, takich jak platformy do kontaktu z nauczycielami akademickimi czy narzędzia informatyczne do przekazywania wiedzy.

Z racji ogólnoakademickiego profilu studiów, z perspektywy studenckiej wsparcie Uczelni obejmuje także przygotowania do działalności naukowej. W sferze merytorycznej wsparcie to przebiega w ramach opieki naukowej nauczycieli akademickich nad studentami. Studenci mają możliwość konsultowania się z nauczycielami akademickimi podczas zaspokajania i rozwoju zainteresowań badawczych, w tym także z racji uczestnictwa w konferencjach naukowych czy przygotowywaniu artykułów naukowych. Osoby studiujące są przygotowywane merytorycznie do prowadzenia działalności naukowej także poprzez zajęcia w ramach programu studiów.

Wsparcie obejmuje także aspekty materialne. Studenci mają możliwość ubiegania się o dotacje w ramach dofinansowania projektów naukowych, stypendiów czy grantów na potrzeby międzynarodowej działalności naukowej. Poza konkursową formą przyznawania dotacji, Uczelnia stwarza możliwość ubiegania się o bieżące finansowanie publikacji czy uczestnictwa studentów w konferencjach naukowych.

Wsparcie w tym zakresie dotyczy także aspektu organizacyjnego. W Uczelni praktykuje się zgłaszanie do publikacji w instytutowym czasopiśmie prac dyplomowych najlepiej ocenianych przez promotorów. Studenci wizytowanego kierunku mają także możliwość uczestniczenia w małych projektach badawczych, w których to zespół, pod okiem mentora, realizuje badania na wybrany temat.

Uniwersytet Wrocławski wspiera w odpowiedni sposób studentów w zakresie korzystania z infrastruktury stosowanej w ramach kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Centrum Kształcenia na Odległość (CKO) UWr przygotowuje odpowiednie instrukcje do obsługi narzędzi e-learningowych w postaci poradników, czy tutoriali dla studentów. Jednostka ta realizuje także webinaria w czasie rzeczywistym, w trakcie których objaśnia zasady działania uczelnianych platform do nauki online. Do ewentualnej doraźnej pomocy związanej z nauczaniem zdalnym przygotowani są pracownicy CKO. Uczelnia przewiduje także pomoc osobom wykluczonym cyfrowo poprzez możliwość udostępnienia sali komputerowej na potrzeby uczestnictwa w zajęciach.

Na kierunku komunikacja wizerunkowa wsparciem objęci są także studenci wybitni. W ramach wsparcia organizacyjnego w tym zakresie, na wniosek studenta, prodekan może wyrazić zgodę na odbywanie studiów w ramach Indywidualnego Programu (Planu) Studiów (IPS). IPS pozwala na indywidualizację procesu kształcenia zgodnie z zainteresowaniami naukowymi studenta, nad którym opiekę obejmuje opiekun naukowy.

Uwzględniono także odpowiednie wsparcie finansowe studentów wybitnych w postaci licznych stypendiów zarówno uczelnianych, jak i zewnętrznych. Istotnym jest tutaj program stypendialny i grantów dla studentów wybitnych Młody Badacz, w ramach którego studenci mogą pozyskiwać fundusze. Dodatkowo liczne granty w Uczelni często także skierowane są do wybitnych studentów, zachęcając ich do zwiększania swojego dorobku naukowego.

Uczelnia aktywnie wspiera różne dodatkowe formy aktywności studentów. Osoby studiujące mogą także skorzystać z poszerzania wiedzy z zakresu przedsiębiorczości. Jednostka Biura Karier Uniwersytetu Wrocławskiego obsługuje w tym zakresie studentów w ramach doradztwa zawodowego, w postaci spotkań indywidualnych, jak i grupowych, a także licznych webinarów i warsztatów

ułatwiających przygotowanie do wejścia na rynek pracy. Dodatkowo realizowany jest program „Mentoring dla Studentów”, dzięki któremu studenci mogą nawiązać stałą, mentorską relację z doświadczonym specjalistą w danej branży. Studenci mogą rozwijać się w ramach aktywnych kół naukowych, w tym w Kole Naukowym (KN) Briefly, KN Common czy KN Kreatura w ramach Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej. W Uniwersytecie studenci mogą rozwijać swoje pasje także w zakresie sportu i wielu możliwych sekcji różnych dyscyplin sportowych.

Formy wsparcia na kierunku komunikacja wizerunkowa są przystosowane do zróżnicowanych grup studentów ze względu na ich stan czy potrzeby. Wsparcie dla osób z niepełnosprawnościami w procesie kształcenia jest rozbudowane i obejmuje kilka aspektów. W aspekcie pozamaterialnym oferowana jest pomoc w ramach Zespołu ds. Obsługi Studentów i Doktorantów z Niepełnosprawnością, która wspomaga studentów z niepełnosprawnością bieżącymi działaniami. Po wcześniejszym złożeniu wniosku możliwe jest między innymi udzielenie wsparcia w zakresie włączenia pomocy asystenta dydaktycznego dla studenta, dojazdu na zajęcia, uczestnictwa w kursie orientacji przestrzennej, adaptacji materiałów dydaktycznych, czy wypożyczenia sprzętu specjalistycznego. W ramach wsparcia materialnego studenci mogą ubiegać się o stypendium dla osób z niepełnosprawnością, stypendium socjalne czy zapomogę. W kwestii wsparcia studentów o zróżnicowanych potrzebach należy tutaj także ponownie przytoczyć indywidualizację procesu kształcenia, ale za pośrednictwem Indywidualnej Organizacji Studiów (IOS), która ma szeroki katalog wspomaganie różnych grup studentów w procesie kształcenia. IOS tym samym oferowany jest między innymi także osobom wychowującym dzieci, osobom z niepełnosprawnościami czy studiującym na więcej niż jednym kierunku studiów, by mogli oni w odpowiedni sposób nabywać założone efekty uczenia się.

Uczelnia oferuje także rozbudowane wsparcie dla studentów przyjeżdżających w ramach wymian międzynarodowych. W ramach Biura Współpracy Międzynarodowej UW wręczona jest bieżąca pomoc studentom cudzoziemcom. Studenci z zagranicy otrzymują też niezbędne informacje dotyczące struktury Instytutu, czy możliwych procedur, a dodatkowo udostępniana jest im także strona UW w języku angielskim oraz niemieckim. Uczelnia stwarza również studentom zagranicznym możliwość uczestniczenia w informacyjnym spotkaniu poświęconym objaśnieniu zasad działania Instytutu.

Uniwersytet Wrocławski do spraw studenckich podchodzi indywidualnie. Różnego rodzaju wnioski związane ze studiami na kierunku komunikacja wizerunkowa obsługiwane są formalnie poprzez pracę kilku jednostek – w zależności od typu spraw – dziekańskich lub instytutowych. W celu ułatwienia realizacji przez studentów spraw administracyjnych stworzona została specjalna instrukcja *Sprawy, czyli: co, gdzie, u kogo można załatwić*, która pomaga studentom wybrać odpowiednią osobę i jednostkę w celu rozwiązania sprawy administracyjnej.

Prowadzone są także w Uczelni działania informacyjne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy poprzez szkolenia dot. działań antymobbingowych czy antyprzemocowych. Na Uniwersytecie Wrocławskim funkcjonuje rozbudowany system zapewniający studentom ochronę dotyczącą równego traktowania. W ramach systemu działa między innymi Komisja ds. równego traktowania oraz Pełnomocnik ds. równego traktowania, do których studenci mogą składać skargi dotyczące dyskryminacji. Działania ww. instytucji zapewniają podejmowanie adekwatnych działań w zakresie bezpieczeństwa studentów. Podejmowane są także działania na rzecz upowszechniania wiedzy w zakresie przestrzegania zasad równego traktowania – Uczelnia realizuje szereg wydarzeń i szkoleń z tego zakresu. Za naruszenie przepisów UW lub czyn uchybiający godności studenta przewidziano działania w ramach instytucji rzecznika

dyscyplinarnego do spraw studentów, komisję dyscyplinarną i odwoławczą komisję dyscyplinarną. Studenci mają możliwość otrzymania wsparcia w obszarze ochrony zdrowia psychicznego – każdy zainteresowany może skorzystać z bezpłatnej pomocy psychologicznej. W Pracowni Konsultacji i Poradnictwa Psychologicznego studenci mogą otrzymać doraźne, krótkoterminowe wsparcie w zakresie zdrowia psychicznego.

Uczelnia motywuje studentów do osiągania dobrych wyników w całym procesie uczenia. Dzięki istniejącemu systemowi stypendiów dla studentów zwiększa się w Uczelni aktywność naukową, artystyczną, sportową lub społeczną poprzez otrzymywanie dodatkowych punktów decydujących o przyznaniu wsparcia finansowego. Uczelnia informuje studentów o innych możliwościach stypendialnych, m.in. o stypendium Ministra Edukacji i Nauki czy Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej. Motywowanie to działa także na stopie mniej formalnej – nauczyciele akademicy zachęcają ustnie studentów do prowadzenia badań i zdobywania jak najlepszych wyników w nauce. Oferowana jest często nieformalnie możliwość wzięcia udziału w projektach naukowych, przez co studenci mają okazję aktywnie partycypować w rozwoju naukowym UWr.

Na kierunku komunikacja wizerunkowa kadra administracyjna jest odpowiednio przygotowana do wsparcia i obsługi spraw studenckich. Pracownicy biorą udział w szkoleniach m.in. kursach języka angielskiego, obsługi aplikacji typu Word i Excel, obsługi elektronicznego zarządzania dokumentacją czy też szkoleń kancelaryjno-archiwalnych. Administracja udziela odpowiedniego wsparcia informacyjnego i organizacyjnego zarówno poprzez elektroniczne systemy w Uczelni, jak i bezpośredni kontakt telefoniczny lub stacjonarny.

W Uczelni działają również organizacje studenckie. Uczelnia wspiera je finansowo, przyznając fundusze na sprawy związane z organizowanymi wydarzeniami. Poszczególne jednostki mogą korzystać z infrastruktury Uczelni, a także są wspierane przez pracowników dydaktycznych, jak i administracyjnych w kwestiach merytorycznych, w szczególności w przypadku kół naukowych. W Uniwersytecie Wrocławskim prężnie działa Samorząd Studencki, który spełnia swoje ustawowe zadania – reprezentuje społeczność studencką w zakresie spraw studenckich, w tym socjalno-bytowych i kulturalnych. Uczelnia wspiera Samorząd Studencki materialnie poprzez wydzielone środki na sprawy studenckie. Samorząd włączany jest także do ciał kolegialnych, takich jak np. Rady Wydziału. Należy jednak zaznaczyć, iż przedstawiciele studentów powinni mieć możliwość udziału nie tylko w ciałach kolegialnych podejmujących decyzje ws. procesu studiowania na kierunku, ale także zespołów roboczych, które tworzą polityki w zakresie programu studiów, wsparcia studentów czy procesu kształcenia w ogóle. Dlatego też rekomenduje się szersze włączanie studentów kierunku komunikacja wizerunkowa w procesy projektowania i oceny zmian dotyczących różnych aspektów studiowania w ramach kierunku.

Na Uczelni prowadzone są działania na rzecz przeprowadzania przeglądów wsparcia studentów, organizowanych z ich udziałem. W związku z realizacją zajęć dydaktycznych w trybie zdalnym prowadzona jest także okresowa ewaluacja kształcenia w tym w trybie. W UWr istnieją nieformalne procedury monitorowania, oceny i doskonalenia poszczególnych aspektów wsparcia studentów – ewaluacja dokonywana jest na bieżąco na podstawie informacji zwrotnej od studentów do Władz Wydziału. Należy jednak wyraźnie zaznaczyć, iż przeglądy wsparcia studentów powinny przybrać formę systematyczną, stałą i zaplanowaną. W odróżnieniu od możliwości doraźnego zgłaszania problemów, przeglądy systemów wsparcia studentów powinny mieć charakter okresowej, cyklicznej ewaluacji. Rekomenduje się wdrożenie okresowych i systematycznych przeglądów wsparcia studentów przy ich

udziale. Powinna być to przede wszystkim ewaluacja, która obejmuje możliwość oceny oferowanych przez UWr form wsparcia studentów w procesie kształcenia – systemów lub poszczególnych elementów wsparcia czy opieki studentów. Badania zadowolenia z oferowanego wsparcia powinny być prowadzone z uwzględnieniem studentów ocenianego kierunku. Ewaluacja ta jest bardzo istotna z perspektywy dalszego doskonalenia licznie oferowanych przez Uczelnię elementów wsparcia studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uniwersytet Wrocławski zapewnia odpowiednie wsparcie studentów wizytowanego kierunku w całym procesie kształcenia, a także przygotowuje ich do wejścia na rynek pracy. Liczne instrumenty wsparcia studentów oferowanego przez Uczelnię w aspektach organizacyjnych, finansowych, merytorycznych, a także w zakresie zdalnego nauczania świadczą o odpowiednim przygotowaniu systemu. Formy wsparcia studentów w Uczelni istnieją na wielu zróżnicowanych płaszczyznach, tworząc przy tym integralny i kompleksowy system wsparcia. Procedury, za pośrednictwem których monitoruje się i ocenia poszczególne elementy wsparcia studentów oferowanego przez Uczelnię działają w zadowalający sposób, choć w systemie ewaluacji wskazuje się na potrzebę dodatkowych działań doskonalących w tym zakresie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Uczelnia zapewnia publiczny dostęp do informacji o programie studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa i warunkach jego realizacji oraz osiągniętych rezultatach za pośrednictwem strony głównej UWr, strony Wydziału Filologicznego UWr oraz strony Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, jak również z wykorzystaniem katalogu w aplikacji UsosWeb. Wykorzystywane są także inne formy komunikacji w Internecie, jak np. media społecznościowe. Informacja ta jest udostępniana w sposób umożliwiający stosunkowo łatwe jej odnalezienie i zapoznanie się z nią przez różne grupy odbiorców (kandydatów na studia, studentów, nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia, interesariuszy zewnętrznych, w tym pracodawców, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem. Na elementarnym poziomie informacja o programie studiów jest także dostępna cyfrowo dla osób z niepełnosprawnością, choć w tym zakresie pożądanymi byłyby udoskonalenia, np. po przeniesieniu się ze strony głównej na stronę Wydziału Filologicznego, a następnie Instytutu Dziennikarstwa

i Komunikacji Społecznej nie są widoczne już ikony pozwalające na powiększenie czcionki lub zmianę kontrastu. Podobnie dotyczy to dostępnego publicznie katalogu UsosWeb. Rekomenduje się zapewnienie dostępności cyfrowej dla osób z niepełnosprawnością na wszystkich poziomach struktury strony internetowej oraz we wszystkich miejscach serwisu informacyjnego, do których są odesłania ze strony głównej oraz stron jednostek organizacyjnych.

W obrębie strony głównej UWr została także posadowiona specjalna podstrona adresowana do osób z niepełnosprawnością, na której są wymienione rodzaje wsparcia, umieszczone odesłania do wzorów dokumentów, wyspecyfikowana informacja odnosząca się do osób i terminie, którym i w których należy składać wnioski o wsparcie. Strona ta zapewnia wprawdzie na poziomie elementarnym dostępność cyfrową dla osób z niepełnosprawnością wzroku (kontrast, zmiana wielkości czcionki), ale jednocześnie, w odniesieniu do formatu składanych przez osoby z niepełnosprawnością wniosków, wprowadzono ograniczenie wyłącznie do dokumentów w formacie pdf. Rekomenduje się wprowadzenie ułatwień w tym zakresie i dopuszczenie większej liczby formatów. Szczegółowa informacja na temat wsparcia osób z niepełnosprawnością znajduje się także na stronie Wydziału Filologicznego z odesłaniem do odpowiednich miejsc serwisu.

Na stronie głównej UWr znajduje się bardzo rozbudowana informacja dotycząca kształcenia na odległość (Platforma e-learningowa Uniwersytetu Wrocławskiego). Jej zakres obejmuje charakterystykę funkcjonalności platformy, opis sposobu logowania się i instrukcje pracy na platformie. Użytkownicy mają też zapewniony kontakt i pomoc w pracy z platformą, jak również dostęp do dokumentów do pobrania (np. scenariusza kursu e-learningowego) oraz wewnętrznych regulacji uniwersyteckich związanych z kształceniem na odległość. Na stronie platformy znajduje się także wyszukiwarka kursów. Zarówno na stronie głównej, jak i na stronach jednostek UWr bezpośrednio odpowiedzialnych za prowadzenie studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa brak jest jednak informacji o zasadach prowadzenia zajęć, zaliczania przedmiotów, prowadzenia egzaminów dyplomowych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, specyficznych dla okresu pandemii (zajęcia te nie są prowadzone wyłącznie z wykorzystaniem platformy e-learningowej, ale także np. z wykorzystaniem MS Teams), wymaganiach sprzętowych, pomocy technicznej i merytorycznej w tym zakresie. Rekomenduje się uzupełnienie tych informacji i zapewnienie publicznego dostępu do nich dla różnych grup odbiorców.

Wyczerpująca informacja dla kandydatów na studia obejmująca m.in. warunki przyjęcia na studia i kryteria kwalifikacji kandydatów, terminarz procesu przyjęć na studia jest publicznie dostępna na stronie głównej, na stronie Wydziału Filologicznego oraz na stronie Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej. Ze wszystkich tych miejsc kandydat jest odsyłany do internetowej rejestracji kandydatów. Również w tym serwisie nie są widoczne już ikony pozwalające na powiększenie czcionki lub zmianę kontrastu. Rekomenduje się zapewnienie takiej możliwości.

Informacja o programie studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa dla poszczególnych cykli kształcenia – wg poziomów i form studiów oraz specjalności dostępna na stronie Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej obejmuje: opis kwalifikacji absolwenta, wykaz zajęć objętych programem studiów wraz z liczbą godzin i punktów ECTS przypisanych poszczególnym zajęciom. Opisy efektów uczenia się dla poszczególnych zajęć, wraz z przypisanymi im treściami programowymi, warunkami zaliczenia, zalecaną literaturą można odnaleźć w katalogu UsosWeb, jednak nie dotyczy to wszystkich zajęć (np. brak jest sylabusu dla zajęć *kreacja conceptów, layout i kompozycja*, zdarzają się sytuacje, że w katalogu nie został odnaleziony przedmiot określony w programie studiów np.

zarządzanie barwą i procesem wydawniczym). Korzystanie z katalogu UsosWeb, przede wszystkim dla niedoświadczonych użytkowników, np. kandydatów na studia, jest dość uciążliwe. Rekomenduje się powiązanie sylabusów z wykazem zajęć dla poszczególnych cykli kształcenia, zamieszczonych na stronie Instytutu oraz uporządkowanie i uzupełnienie informacji o zajęciach zamieszczonych w katalogu UsosWeb.

Jakość informacji dotyczącej poszczególnych zajęć określonych w programie studiów pierwszego i drugiego stopnia (zawartej w sylabusach zajęć) budzi zastrzeżenia, które wynikają z przedstawionych w analizie stanu faktycznego uchybień w programie studiów. Różnym zajęciom przypisywane są te same efekty uczenia się, efekty te nie są specyficzne, co powoduje brak zgodności między efektami uczenia się a określonymi dla zajęć treściami programowymi, w wielu przypadkach brak jest przedstawienia celowo zaprojektowanych i systematycznie stosowanych sposobów pracy nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w trakcie zajęć, jak również zauważono brak skonkretyzowanych metod sprawdzania efektów uczenia się i warunków zaliczenia. Wszystko to powoduje, że szczegółowa informacja o programie studiów jest niepełna i może prowadzić do nieporozumień. Rekomenduje się udoskonalenie sylabusów zajęć poprzez ich uzupełnienie o brakujące elementy oraz skonkretyzowanie efektów uczenia się zakładanych dla zajęć objętych programami studiów, sylabusy zajęć powinny stanowić bowiem podstawowe źródło informacji o programie studiów dla różnych interesariuszy programu studiów i – co należy podkreślić – od zakresu i jakości zawartej w nich informacji uzależniona jest jakość dostępu do informacji o studiach na kierunku.

Na stronie Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej zapewniony jest dostęp do szczegółowego opisu warunków ukończenia studiów, instrukcji dotyczącej przygotowania prac dyplomowych, jak również do wykazu zagadnień do egzaminu dyplomowego, jak również do informacji o praktykach zawodowych, obejmującej m.in. regulamin praktyk, a także możliwościach, zasadach i programach wymiany międzynarodowej studentów.

Ze strony Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej można także uzyskać informację o rezultatach osiągniętych przez studentów kierunku, znajdują się na niej bowiem informacje dotyczące mediów studenckich oraz projektów realizowanych przez studentów.

Monitorowanie publicznego dostępu do informacji o programie studiów, jego realizacji oraz pożądanym rezultatach jest prowadzone w sposób ciągły z udziałem różnych grup interesariuszy – nauczycieli akademickich, samorządu studentów. Uwagi zgłaszane przez interesariuszy dotyczą koncepcji i założeń strony, zamieszczanych treści, uwzględniają także dostrzeżone nieścisłości lub brak aktualności informacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia zapewnia publiczny dostęp do informacji o programie studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach. W przeważającym zakresie sposób udostępniania informacji pozwala na łatwe jej odnalezienie przez odbiorców i zapoznanie się z nią. Udoskonalenia są pożądane w odniesieniu do rozszerzenia dostępności cyfrowej informacji dla osób z niepełnosprawnością. Zakres udostępnianej informacji jest dostosowany do potrzeb różnych grup

odbiorców – kandydatów na studia, studentów, nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz interesariuszy zewnętrznych, w tym pracodawców.

Dostępna publicznie informacja o programie studiów obejmuje cel kształcenia, zakładane efekty uczenia się dla obu poziomów studiów, zajęcia określone w programie studiów dla poszczególnych specjalności, efekty uczenia się zakładane dla zajęć oraz treści programowe umożliwiające nabycie tych efektów przez studentów, jak również liczbę godzin i liczbę punktów ECTS przyporządkowanych poszczególnym zajęciom. Jakość tej informacji wymaga jednak udoskonalenia. Informacja dotyczy także niektórych elementów realizacji programu studiów – jak warunki zaliczenia zajęć, wymagania stawiane pracom dyplomowym i na egzaminie dyplomowym, regulamin praktyk, możliwości umiędzynarodowienia procesu kształcenia i mobilności studenckiej – jak również osiągniętych rezultatów.

Monitorowanie publicznego dostępu do informacji jest o programie studiów, jego realizacji oraz pożądanym rezultatach jest prowadzone w sposób ciągły z udziałem różnych grup interesariuszy.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Odpowiedzialność za kształcenie na kierunku komunikacja wizerunkowa jest wielopoziomowa. Jednak bezpośredni nadzór merytoryczny i organizacyjny nad kształceniem oraz doskonaleniem jakości kształcenia, w tym programu studiów jest zogniskowany na Wydziale Filologicznym UWr oraz w Instytucie Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej i należy do obowiązków Dziekana Wydziału oraz Prodziekanów ds. jakości kształcenia i studiów niestacjonarnych oraz ds. dydaktyki i studiów stacjonarnych, a w Instytucie do Zastępcy dyrektora ds. dydaktycznych. W strukturze Wydziału funkcjonują dwa komplementarne zespoły odpowiedzialne za zapewnienie i doskonalenie jakości kształcenia. Są to Wydziałowy Zespół Jakości Kształcenia (WZJK) oraz Wydziałowy Zespół Oceny Jakości Kształcenia (WZOJK). Zadania WZJK obejmują m.in: określenie celów i strategii zapewniania i doskonalenia jakości kształcenia w jednostce; opracowywanie i opiniowanie programów kształcenia oraz zmian w programach kształcenia, gromadzenie, analizę i wykorzystanie przy tworzeniu programów studiów opinii pracodawców i studentów, gromadzenie i publikowanie informacji na temat kształcenia prowadzonego na wydziale, a także coroczne opracowywanie, na podstawie oceny jakości kształcenia, wskazówek i zaleceń do działań projakościowych. Natomiast WZOJK zajmuje się przeprowadzaniem samooceny działań projakościowych prowadzonych na Wydziale.

Zatwierdzanie, zmiany oraz wycofanie programu studiów dokonywane jest w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury, określone w zarządzeniu Nr 158/2019 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 30 grudnia 2019 r. w sprawie wprowadzenia zasad projektowania i dokumentowania programów studiów na określonym kierunku studiów pierwszego stopnia, drugiego

stopnia, jednolitych studiach magisterskich opartych na Polskiej Ramie Kwalifikacji, tworzonych i modyfikowanych od roku akademickiego 2019/2020. Obok szczegółowych procedur związanych z projektowaniem i zmianami w programie studiów oraz wymagań, jakie musi spełnić program studiów, w załączniku do zarządzenia znajdują się także wzory dokumentów wykorzystywanych w opisie programu studiów. W zarządzeniu nie zostały określone procedury dotyczące udziału Samorządu Studentów w opiniowaniu programu studiów. Rekomenduje się uwzględnienie takich procedur w oficjalnych regulacjach uczelnianych dotyczących projektowania, zatwierdzania, zmian oraz wycofania programu studiów.

Zmiany w programie studiów są inicjowane:

1. przez nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia (w wyniku bieżącej analizy procesu nauczania i uczenia się w ramach prowadzonych zajęć),
2. na podstawie informacji zwrotnej uzyskiwanej przez studentów (ankiety ewaluacyjne przeprowadzane w ostatnim roku cyklu kształcenia, a także w wyniku badań przeprowadzonych co dwa, trzy lata na temat oczekiwań studentów),
3. w wyniku rekomendacji interesariuszy zewnętrznych (wnioski składane podczas posiedzenia Rady Interesariuszy).

Systematyczna ocena programu studiów jest prowadzona przez WZOJK oraz Instytutowy Zespół ds. Jakości Kształcenia. Ocena ta obejmuje monitorowanie jakości prowadzenia zajęć i stopnia satysfakcji studentów z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia.

Do zbierania danych wykorzystywane są następujące narzędzia:

1. ankieta oceny zajęć dydaktycznych, wypełniana przez studentów,
2. hospitacje zajęć (nauczyciele akademicy uzyskujący niskie oceny są w pierwszym rzędzie wyznaczani do hospitacji zajęć).

Po każdym semestrze WZOJK przygotowuje sprawozdanie z oceny jakości kształcenia przez studentów i na tej podstawie określa:

1. zajęcia sprawiające największą trudność studentom I roku,
2. zajęcia sprawiające największą trudność studentom wyższych lat studiów,
3. zajęcia najlepiej i najgorzej oceniane przez studentów.

Wyniki ankiet omawiane są na spotkaniach dydaktycznych, Radzie Instytutu, przedstawia się je również w korespondencji e-mailowej kierowanej do pracowników/doktorantów jednostki.

W sprawozdaniu uwzględniane są także wnioski z hospitacji zajęć, opinia na temat prac dyplomowych powstających na Wydziale (w tym ocena prawidłowości doboru recenzentów, jakość recenzji, ocena prawidłowości przeprowadzania egzaminów dyplomowych) oraz charakterystyka rozkład ocen i zalecenia dotyczące zmian metod weryfikacji efektów uczenia się, jak również opinie i zalecenia dotyczące realizowanych programów studiów, w tym osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Wszystkie wyniki i wnioski przedstawione w sprawozdaniu z oceny jakości kształcenia przygotowanym przez WZOJK mają charakter ogólny. Sprawdzanie nie zawiera odniesień do poszczególnych kierunków studiów, stąd jego przydatność w ocenie określonego kierunku studiów jest ograniczona wyłącznie do wskazania ogólnych spostrzeżeń, bez możliwości zidentyfikowania specyficznych dla danego kierunku trudności, np. wskazania zajęć sprawiających studentom kierunku trudności. Rekomenduje się

przeprowadzanie analogicznych ocen i formułowanie wniosków, i zaleceń na poziomie poszczególnych kierunków studiów prowadzonych na Wydziale.

Badania ewaluacyjne odnoszące się bezpośrednio do ocenianego kierunku mają na celu zdiagnozowanie satysfakcji studentów i obejmują oprócz badania ogólnego zadowolenia studentów programu studiów (sekcja wiedza, kompetencje umiejętności uzyskane w trakcie studiów), także badanie zadowolenia z wykładów, zajęć i organizacji zajęć oraz realizacji zajęć w trybie zdalnym (w związku z pandemią). Bezpośrednio do ocenianego kierunku komunikacja wizerunkowa dokonywana jest także przez koordynatorów przedmiotów /modułów/ opiekunów praktyk ogólna ocena nabycia efektów uczenia się przez studentów uczestniczących w zajęciach z zastosowaniem skali – stopień niski, stopień średni, stopień wysoki. Na tej podstawie prowadzący może zaproponować zmiany lub nowe efekty uczenia się oraz zmiany w metodach sprawdzania, w liczbie punktów ECTS. W oparciu o sprawozdania cząstkowe prowadzących zajęcia opracowywany jest semestralny raport zbiorczy odnoszący się do kierunku studiów, w którym zestawione są proponowane zmiany wraz z ich uzasadnieniem. WZOJK opracował także procedurę monitorowania prawidłowości procesu oceniania studentów, której podlegają nauczyciele akademicy lub inne osoby prowadzące zajęcia wskazani przez władze Instytutu/Katedry. W procesie monitorowania bierze się pod uwagę dane ilościowe (m.in. rozkład ocen z przedmiotu), jak i jakościowe (dobór metod oceniania, poprawność i kompletność dokumentacji procesu oceniania). Opisane tu elementy bieżącego monitorowania programu studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa nie mają jednak charakteru kompleksowego, w niedostatecznym stopniu obejmują ocenę aktualności i specyfiki efektów uczenia się zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów, doboru treści programowych, metod kształcenia, form zajęć, metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się nabywanych przez studentów, ocenę poprawności oszacowania czasu potrzebnego do osiągnięcia efektów uczenia się i wyrażenia proporcji między czasem poświęconym na udział w zajęciach oraz na pracę indywidualną związaną z tymi zięciami. Brak kompleksowego podejścia do monitorowania programu studiów skutkuje uchybieniami zdiagnozowanymi w analizie stanu faktycznego w kryterium 2. oraz 3., w wewnętrznym systemie zapewnienia jakości kształcenia zabrakło bowiem mechanizmów do zidentyfikowania tych uchybień występujących na poziomie kierunku studiów.

Ewaluacja prac dyplomowych dokonywana przez WZOJK, obejmuje: zgodność z zaleceniami formalnymi, analizę raportów z przebiegu weryfikacji antyplagiatowej, analizę wymagań obowiązujących na egzaminach dyplomowych oraz analizę realizacji zakładanych efektów uczenia się. Efektem oceny jest lista zaleceń. Ma ona jednak charakter ogólny i nie odnosi się do prac dyplomowych i procesu dyplomowania na poszczególnych kierunkach studiów, w tym na ocenianym kierunku. Rekomenduje się uwzględnienie w opracowaniu wyników badań ewaluacyjnych prac dyplomowych także odniesień do poszczególnych kierunków studiów.

Na uwagę zasługuje przeprowadzenie badań ewaluacyjnych dotyczących kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość wśród studentów (wzmiankowane wyżej badanie satysfakcji studentów), ale także wieloaspektowe badanie nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia zdalne w okresie pandemii.

W ocenie programu studiów są wykorzystywane kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się, wyniki ewaluacji prac dyplomowych oraz egzaminów dyplomowych, informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji

z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się, informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców, informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów.

Udział studentów w procesach zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia, w szczególności w doskonaleniu programu studiów wyraża się głównie w dostarczaniu informacji zwrotnej poprzez uczestnictwo w charakterze respondentów w badaniach ewaluacyjnych oraz poprzez nieformalne kanały komunikacyjne. Studenci posiadają również reprezentantów w wydziałowych i instytutowych ciałach odpowiedzialnych z zapewnienie i doskonalenie jakości kształcenia.

Z Wydziałem oraz Instytutem współpracują Rady Interesariuszy Zewnętrznych, których członkowie biorą udział w doskonaleniu programu studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa, a także dostarczają informacji zwrotnej na temat przygotowania absolwentów. Informacja ta jest przekazywana zarówno w ramach kontaktów bezpośrednich, jak i za pośrednictwem ankiet kierowanych do interesariuszy zewnętrznych Wydziału i Instytutu.

Wyniki badań ewaluacyjnych dotyczących programu studiów oraz warunków jego realizacji są wykorzystywane w doskonaleniu programu i sposobów jego realizowania. Są one podstawą do wprowadzania bieżących korekt w programie studiów, jak np. zmiany punktacji ECTS, form zajęć, liczby godzin zajęć, ich podziału pomiędzy zajęcia teoretyczne i praktyczne, formy zaliczenia lub nazwy przedmiotu, jak również dodania lub usunięcia przedmiotu. Skutkują także zmianami o charakterze bardziej fundamentalnym, jak np. zmiany w ofercie specjalności na kierunku komunikacja wizerunkowa. Dominują jednak sposoby ewaluacji i doskonalenia programu studiów skoncentrowane na ocenie i zmianach bieżących, stanowiących odpowiedź na informacje zwrotną i postulaty pochodzące od poszczególnych interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych, skutkujące korektami mającymi charakter wyimkowy, bez dostatecznej analizy ich wpływu na całość programu. Brak jest cyklicznie prowadzonych kompleksowych przeglądów programu studiów na kierunku, opartych na ocenie aktualności i zgodności z potrzebami i oczekiwaniami różnych grup interesariuszy cech konstytutywnych koncepcji kształcenia, w tym celów kształcenia i związanego z nimi profilu studiów, efektów uczenia się zakładanych dla kierunku, co skutkuje uchybieniami i błędami zdiagnozowanymi w kryterium 1.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zapewniony jest skuteczny nadzór merytoryczny organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem komunikacja wizerunkowa poprzez wyznaczenie osób i gremiów odpowiedzialnych za kierunek oraz określenie ich kompetencji i zakresu obowiązków, w tym obowiązków w zakresie zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku. W odniesieniu do zatwierdzenia, zmiany oraz wycofania programu studiów obowiązuje zarządzenie Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, określające przebieg procesu projektowania i zatwierdzenia nowego programu studiów, procedurę wprowadzania zmian do programu obowiązującego oraz wzory dokumentów wykorzystywanych w dokumentowaniu programu studiów i wprowadzanych zmian. Na Wydziale prowadzona jest systematyczna ocena jakości kształcenia obejmująca także w sposób fragmentaryczny ocenę programu studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa. Ocena ta jest przeprowadzana w oparciu o wiarygodne źródła umożliwiające pozyskanie informacji zwrotnej od różnych interesariuszy procesu nauczania i uczenia

się, w tym od studentów oraz pracodawców. Wyniki tej oceny są wykorzystywane w modyfikacji i doskonaleniu programu studiów i warunków jego realizacji na kierunku komunikacja wizerunkowa.

Jednocześnie, w odniesieniu do mechanizmów wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia związanych z monitorowaniem i przeglądem programu studiów zdiagnozowano uchybienia, skutkujące brakiem skuteczności systemu w zakresie identyfikowania uchybień i błędów w koncepcji i programie studiów, stanowiące podstawę zaproponowania oceny spełnienia kryterium 10. Są to następujące uchybienia:

1. Brak kompleksowego podejścia do bieżącego monitorowania programu studiów z uwzględnieniem monitorowania takich konstytutywnych elementów programu, jak m.in.: efekty uczenia się zakładane dla zajęć określonych w programie studiów, dobór treści programowych, metody kształcenia, formy zajęć, metody sprawdzania i oceniania efektów uczenia się nabywanych przez studentów, czas niezbędny na osiągnięcie efektów uczenia się.
2. Brak systematycznie prowadzonych cyklicznych przeglądów programu studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa z uwzględnieniem koncepcji kształcenia, w tym celów kształcenia i związanego z nimi profilu studiów, efektów uczenia się zakładanych dla kierunku oraz ich zgodności z potrzebami wynikającymi z rozwoju dyscypliny naukowej, do której jest przyporządkowany kierunek, strategią Uczelni oraz potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

Zaleca się zapewnienie skuteczności wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w diagnozowaniu niezgodności i błędów w koncepcji kształcenia i programie studiów na kierunku komunikacja wizerunkowa poprzez wprowadzenie mechanizmów mających na celu planowe, kompleksowe i systematycznie prowadzone monitorowanie programu studiów na tym kierunku oraz wdrożenie cyklicznie prowadzonych ogólnych przeglądów programu studiów.

5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

W uchwale Prezydium PKA nr 935/2015 z 10 grudnia 2015, w sprawie oceny instytucjonalnej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego nie sformułowano zaleceń. Na kierunku komunikacja wizerunkowa nie była dotychczas prowadzona ocena programowa.

Załącznik nr 6. Oświadczenia przewodniczącego i pozostałych członków zespołu oceniającego

Oświadczenie

Niniejszym oświadczam, iż nie pozostaję w żadnych zależnościach natury organizacyjnej, prawnej lub osobistej z jednostką prowadzącą oceniany kierunek, które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do bezstronności formułowanych opinii i ocen w odniesieniu do ocenianego kierunku. Ponadto oświadczam, iż znane mi są przepisy Kodeksu Etyki, w zakresie wykonywanych zadań na rzecz Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

.....

(data, podpis)

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

